

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud' te svorní!
Jen svorným Bůh požehnává.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (708) 656 - 1050

Cena \$ 1.50

Address service requested

Roč. (Vol.) XXV - Číslo (No 9)

SATURDAY APRIL 29, 2000 (Sobota 29.4. 2000)

*Kněžno Máje,
bud' pozdravena!*

Maria, Matko, pohled' na celé lidstvo, na náš moderní svět, do kterého nás Boží Prozřetelnost postavila! Je to svět, který se staví zády ke Kristu, jedinému pravému Světlu. Nyní se chvěje a zmítá v krajně nebezpečných temnotách, které si sám vytvořil!

Kěž jej tvůj vlídný mateřský hlas přivede k pravému Životu a Světlu lidstva. Ty, krásná Panno, vznešená Matko, ty, požehnaná mezi ženami! Bud' lidem vůdčí hvězdou, která vede ke Kristu, jedinému a nejvyššímu Světlu světa! Vypros mu vědomí správného smyslu bytí! Trpícím vypros útěchu, mrtvým věčný život! Ukaž, že jsi Matka! Dej nám poznat, že jsi naše Matka! O to tě prosíme, milostivá, přívětivá, přesladká Panno Maria. Amen.

Modlitba papeže Pavla VI.

Matka

Byla tichá a jak jaro krásná,
obyčejná a prostá jak my,
ona na svět nám Boha přinesla,
do slzí naší země nové dny
zazářily.

Matka, která všem porozumí,
srdcem objímá každého z nás.
Matka uvidět dobro v nás umí,
ona je s námi v každý čas.

Dnes je ve světě potřeba dobra,
pak nesvár a zlo nezvítězí.
Třeba tepla, jež prozáří život,
třeba Boha, a proto nes ho všem,
tak jak ona.

Matka, která všem porozumí,
srdcem objímá každého z nás.
Matka uvidět dobro v nás umí,
ona je s námi v každý čas.

Z nových křesťanských písní

Katolická katedrála v Moskvě

Kardinál Sodano vysvětil slavnostně v Moskvě katedrálu Neposkvrněného početí Panny Marie. Slavnosti se zúčastnili kardinálové a biskupové z třinácti zemí (mezi nimi Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký) a věřící z celého Ruska.

Novogotická katedrála byla v Moskvě zbudována především pro polsky hovořící katolíky. V době komunistické diktatury byl kostel uzavřen a změněn na kanceláře a výroby. V roce 1991 městská správa kostel vrátila církvi a od r. 1996 se zde prováděly renovační práce.

Arcibiskup Kondrusievč řekl při této příležitosti, že si ruští katolíci velice přejí návštěvu Svatého otce. Současně prohlásil, že tato svatyně Neposkvrněné je obrazem osudu většiny chrámů všech vyznání v Rusku. »Kristus vyhnáný před více než 60 lety se slavnostně vrací zpět. To je důkaz, že "Kristus je Pánem dějin".«

Světlo 10 / 2000

K SVÁTKU MATEK 14.KVĚTNA

*posíláme do všech koutů světa a do naší staré vlasti
všem našim maminkám, babičkám i prababičkám*

UPŘÍMNÁ PŘÁNÍ

*dobrého zdraví, Boží ochrany a pomoci při neustálé potřebě umět s trpělivostí
odpouštět, chápavě pohladit, modlit se, poradit a neúnavně rozdávat lásku
svou schopností obětovat se pro rodinu.*

Vaše redakce Hlasu Národa

Sloupek informací

Nová ruská Duma spolupracuje s úřadujícím prezidentem Putinem.

Ve Spojených Státech hlavní zodpovědnost za škodlivé důsledky pro zdraví, které způsobuje užívání omamných drog a kuřiva, není přičítána lidem, kteří je užívají, ale jejich výrobcům.

V jihoafrické Zimbabwe vláda chce dovolit protizákonné zabírání farem tamním bělošským farmářům.

V Peru se konaly prezidentské primárky.

Duma odhlasovala smlouvu START 2, avšak Putin slíbil Rusku zvýšení jeho schopnosti sebeobrany. Mezi Ruskem a Spojenými státy je prováděna špiónáž.

• Moskva – Dne 3.dubna ruský úřadující prezident Vladimír Putin naléhal na zákonodárce dolní sněmovny Dumy, aby schválili smlouvu START 2, uzavřenou se Spojenými státy v roce 1993 o snížení počtu jaderných hlavic, vlastněných oběma zeměmi. US senát odhlasoval tuto smlouvu

už v roce 1996, avšak Duma, kde převládali komunisté, odmítla její schválení. Od voleb v prosinci 1999 však komunisté ztratili v Dumě většinu a rozhodování. Dne 14.dubna pak Duma odhlasovala schválení smlouvy START 2 celkem 288 hlasy proti 133. Putin ve svém proslovu před dolní sněmovnou však zároveň zdůraznil: „Naše jaderné síly budou schopny kdykoliv a kdekoli na zemi zničit kteréhokoliv nepřítele několikalet.“ Krátce před tím za své návštěvy v Čeljabinskú,

donedávna tajného ústředí výzkumu a zdokonalování jaderných zbraní, požádal místní vědce a jaderné badatele, aby usilovali o zdokonalení a zvýšení účinnosti jaderných zbraní, aby Rusko „zvýšilo svou schopnost sebeobrany“. Ve své řeči před Dumou Putin ještě dodal, že Rusko zastaví své úsilí snížit svůj jaderný arsenál v případě, že Spojené státy začnou budovat svůj národní ochranný systém proti dálkovým střelám, který bude stát 30 bilionů dolarů. Washington o tom chce učinit rozhodnutí letos v létě. Putin žádal o upuštění od tohoto plánu. Washington však na to odpověděl, že tento ochranný systém nebude zbudován proti obrovskému ruskému jadernému arsenálu, nýbrž proti menším arsenálům, které vlastní „darebácké země“ jako jsou Irák nebo Severní Korea. Putin také řekl, že Rusko je připraveno vyjednávat se Spojenými státy o smlouvě START 3, podle které každá z obou zemí by snížila svůj jaderný arsenál o dalších 1,000 hlavic. Dnes Spojené státy vlastní 8,000 jaderných hlavic a Rusko 6,700; obě země mají do roku 2007 snížit svůj arsenál na 3,000 až 3,500 hlavic. Někteří západní pozorovatelé se domnívají, že ruský jaderný arsenál stále více upadá, protože Rusku chybějí potřebné finanční prostředky pro jeho udržování. Putin prý pouze chce zlepšit vztahy Ruska se Spojenými státy a s jejich západními spojenci.

Dne 5.dubna v Moskvě ruská policie zatkla amerického občana Edmonda Popeho, bývalého důstojníka amerického válečného loďstva, který často přijíždí do Ruska, kde si prý vytvořil styky s ruskými vědci v úsilí zmocnit se ruských státních tajemství. Policie prý u něho našla různé technické kresby, diagramy a plány nejnovějších ruských ponorkových dálkových střel. Také u něho prý byly nalezeny stvrzenky o zaplacení rus-

kým osobám. Policie jej obvinila ze špiónáže. Zároveň prý byl zatčen jeden ruský odborník v průmyslu obrany. Prý byl zatčen na ulici při východu z úřadovny Američana Popeho a právě prý s sebou nesl 30 tisíc dolarů. Předtím v listopadu 1999 americká diplomatka Cheri Leberknightová byla v Moskvě zatčena na cestě do parku, kde se měla setkat se svým ruským zprostředkovatelem. Na ruské televizi pak byl ukázán obsah její příruční kabelky. Pak byla propuštěna a ihned musela opustit Rusko. Brzy potom ve Washingtonu američtí agenti zadrželi ruského diplomata, který údajně odposlouchával tajně umístěný mikrofon v konferenční místnosti US státního departementu.

Ve Spojených státech výrobci kuřáckých produktů jsou ochotni zaplatit různým státům mnoho bilionů dolarů odškodného za léčení nemocných kuřáků.

Miami – Ve třicátých letech byly ve Spojených státech zakázány výroba, prodej a pití alkoholických nápojů; tento zákaz však byl nakonec zrušen a pouze jednotlivci jsou považováni za zodpovědné z nepříznivých důsledků pití alkoholických nápojů. Dnes jsou v USA zakázány prodej a užívání omamných drog; zodpovědnost za to nenesou samotní Američané, nýbrž země, kde se omamné drogy pěstují a připravují, jako jsou Mexiko, Kolumbie, Bolívie a ty země, kde se vyrábí opium. Ve Spojených státech jsou dosud dovoleny výroba a prodej cigaret a jiných tabákových výrobků, protože tabákové podniky platí vládě bohaté daně. Úředně dosud žádný zákaz výroby prodeje a užívání tabákových produktů nebyl učiněn. V některých případech však zodpovědnost za onemocnění z kouření začíná být aspoň částečně přičítána také výrobcům tabákových produktů. Protože některé US státy začaly považovat tabákové firmy

za zodpovědné za onemocnění kuřáků, užívajících cigaret a jiných tabákových výrobků, a tím za peníze, které musejí platit za jejich léčení, zejména léčení kuřáků, onemocnělých na plicní rakovinu. Tabákové velkopodniky, aby si urovnaly své vztahy se stěžujícími si státy, se zavázaly jim zaplatit celkem 246 bilionů dolarů odškodného.

Nyní však i někteří jednotlivci, onemocnělí na plicní rakovinu, začínají soudně stíhat tabákové podniky, jichž výrobků po desetiletí užívali, a které nyní považují za zodpovědné za své onemocnění. Donedávna pouze 6 jednotlivců dosáhlo toho, že tabákové podniky byly odsouzeny zaplatit jim odškodné ve výši několika milionů dolarů. Tři rozsudky pak byly brzo zrušeny, od dvou dalších bylo učiněno odvolání a pouze jeden nemocný kuřák obdržel zaplacení odškodného.

V Miami dne 7.dubna porota okresního soudu rozhodla, že šest tabákových firem je zodpovědných za onemocnění rakovinou plic tří žen, které se už v dětství staly kuřačkami. Dvě si zvykly na kouření, když jim bylo 11 let, jako děvčata, a pak jedna z nich kouřila 40 let a druhá 29 let. Třetí začala kouřit, když jí bylo 14 let a pak kouřila 34 let. Soud rozhodl, že tabákové firmy jim musejí zaplatit odškodné za jejich onemocnění, léčení a utrpení. Z prvních dvou má každá obdržet odškodné ve výši 6.9 milionů dolarů a třetí má obdržet 5.8 milionů dolarů. Příslušné tabákové podniky ihned učinily od těchto rozsudků své odvolání. Také se rozšířila zpráva, že prý v blízké budoucnosti stejný soud a stejná porota odsoudí tabákové podniky na Floridě, aby zaplatily odškodné ve výši desítek bilionů dolarů asi 500 tisícům jednotlivců, kteří kvůli kouření na Floridě onemocněli, nebo jejich rodinám, v případě, že už zemřeli. Některé státy však se spíše snaží chránit

HLAS NÁRODA (VOICE OF THE NATION) (USPS 291-621)

Čtrnáctideník, věnovaný zájmům našich krajanů všech generací na americkém kontinentu, všem lidem dobré vůle, kteří mají zájem číst Boží slovo v české řeči a zajímají se o dění v rodné zemi svých předků i v různých koutech světa, kde si naši lidé rozvítí zlobou časů, vybudovali nové domovy.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU VYDÁVÁ KAŽDOU DRUHOU SOBOTU:

„VELEHRAD“ ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED BI-WEEKLY BY:
CZECH - AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2340 So. 61st Ave. CICERO, IL 60804
Telefon: (708) 656-1050
(708) 656-1074
FAX: (708) 656-1090

EDITOR RIDI: Father VOJTĚCH VIT, O S B
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL 60804
PERIODICAL POSTAGE PAID AT Chicago, IL

Subscription prices: Roční předplatné
BY MAIL: In US Per Year \$35
To CANADA Per Year US \$38
Overseas Per Year \$40

BY AIR MAIL: \$11 plus 1.35 each air stamps
Pravní poradce a zástupce: George T. Drost, 11 South Dunton Ave.
Arlington Heights, IL 60005-1475, Tel. (847) 577-2227

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

April 29, 2000 - Vol. XXV, No 9

svůj tabákový průmysl před trestními pokutami, které by jejich podniky ekonomicky zničily.

V Zimbabwe vláda prezidenta Mugabeho prohlásila za správné ilegální obsazení černochoy devíti set bělošských farem. Politická opozice však chce proto zbavit Mugabeho jeho prezidentské funkce.

Harare, Zimbabwe – Jihoafrická země Zimbabwe obdržela od Británie svou nezávislost v roce 1980; od té doby až dosud Mugabe zůstává jejím prezidentem. Jeho politická strana „Vlastenecká fronta africké národní unie“ obsazuje v parlamentu o 150 členech všechna místa s výjimkou pouze tří. Bělošské obyvatelstvo, tvořící méně než jedno procento tamního obyvatelstva, z velké části zaměstnané v zemědělství, zůstalo dále v zemi a podrželo si své farmy. V pokoloniální době celkem asi 4,000 bělošských farmářů tam až dosud drželo celou jednu třetinu tamní úrodné zemědělské půdy. Protože velká část tamních černochoy nevlastní žádnou zemědělskou půdu a jsou chudí, přitom v zemi je bídná ekonomická situace, inflace tam je 70-procentní a nezaměstnanost více než 50-procentní, letos v únoru bylo zákonem dovoleno vyvlastnit bělochům zákonnou cestou jejich farmy a zaplatit jejich majitelům za ně náhradu. Nyní dne 6.dubna však parlament odhlasoval zákon, podle kterého je vládě dovoleno vyvlastnit bělošským farmářům jejich pozemky a předat je černochoům, a to bez zaplacení náhrady. Běloši se jich prý v koloniální době zmocnili, aniž za ně černochoům zaplatili. Dne 7.dubna pak ozbrojení černoši bez jakékoliv zákonné cesty prostě obsadili 900 bělošských farem a zmocnili se jich; policie prý je hotova těmto bělochům „zajistit jejich bezpečný odchod ze země“. Prezident Robert Mugabe plně schválil jejich jednání, ačkoliv tito černoši

obsadili farmy plně nezákonnou cestou. Obsazení těchto pozemků prý je „ospravedlněný protest“ proti nespravedlnosti dosavadního vlastnění zemědělských pozemků v Zimbabwe od koloniální doby. Jeho mluvčí k tomu dodal, že v koloniální době se běloši v Zimbabwe zmocnili tribálních pozemků zcela nezákonnou cestou; nyní prý bude uskutečňována „druhá fáze osvobození Zimbabwe“. Západní země ihned zastavily poskytování své finanční výpomoci Zimbabwe pro uskutečňování místní pozemkové reformy, protože tamní vláda porušila vlastnická práva tamních bělošských občanů. Ostatně samotné obsazení 900 farem bělošských farmářů pouze uškodí ekonomice země, která je založena na zemědělství. Vyslovuje se naděje, že při tamních parlamentních volbách letos v květnu tam může zvítězit politická opozice, protože obyčejný lid vytýká vládě Mugabeho velkou ekonomickou krizi, která dnes v zemi existuje. Politická opozice požaduje provádění pozemkové reformy v zemi zákonitou a civilizovanou cestou. Opoziční strana se jmenuje „Hnutí pro demokratickou změnu“.

Dosavadní peruánský prezident Fujimori by chtěl být zvolen ke své pětileté funkci potřetí, avšak jeho politická opozice se zdá být velmi silná.

Lima, Peru – Při prezidentských volbách v Peru 11.dubna podle sčítání hlasů, provedeného do 12.dubna, první místo obdržel nynější prezident 61-letý Alberto Fujimori, japonského původu, který obdržel, podle tehdejších výsledků 49.84% voličských hlasů a druhé Indián Alejandro Toledo, profesor ekonomiky, který studoval ekonomiku v USA na Stanfordské univerzitě. Toledo obdržel 40.31% hlasů. Fujimorimu někteří vytýkají, že se uchází už o třetí prezidentský termín, ačkoliv peruánská ústava dovoluje

pouze dva termíny. Fujimori na to odpovídá, že jeho první prezidentský termín začal před rokem 1993, kdy nová ústava byla schválena. Za jeho prezidentství se mu podařilo zbavit zemi hyperinflace a potlačit povstání krutých maoistických guerillů. Nezaměstnanost je dnes v Peru 9.5 procentní a částečná zaměstnanost dosahuje výše 45 procent. Toledo a jeho přívrženci a političtí pracovníci Fujimoriho při demonstracích obvinili přívržence Fujimoriho z volebních a sčítacích podvodů a požadovali druhé volby. Tyto volby požadují také washingtonská vláda a některé evropské vlády. Tyto druhé volby jsou také možné proto, že při prvních volbách nikdo neobdržel plnou polovinu hlasů. Toledo při své předvolební kampani slíbil peruánskému lidu lepší ekonomickou situaci, nová pracovní místa a lepší školní výchovu. Desetitisíce

demonstrantů proti Fujimori se shromáždily v Lima, Iquitos, Arequipa a v jiných městech. Čeká se, že druhé prezidentské volby se

budou konat letos v květnu nebo v červnu. Volby z 11.dubna pak budou považovány za prezidentské primárky.

SPARTA A.B.A.

Pořádá dne 6.května 2000

JARNÍ ZÁBAVU

V místnostech Sokola Berwyn
6445 West 27th. Pl. Berwyn

Hudba St. Louis
Czech Express

Začátek 8.00 hodin večer

Vstupné \$ 8.00

Občerstvení všeho druhu

Pro rezervace volejte

630 – 986 – 0414

708 – 442 – 9460

VIDEO CANADA A KLAS RESTAURANT
UVÁDÍ
ZNÁMÉ POSTAVY ČESKÉHO ZÁBAVNÍHO SVĚTA

KARLA ZICHA

A

LUBOMÍRA KOSTELKU

V HUDEBNĚ ZÁBAVNÉM PROGRAMU
nazvaném

PÁNSKÁ JÍZDA #2

VE

KLAS RESTAURANT

5734 W. CERMAK RD. CICERO, 708 – 652 – 0795

Pátek 19.května 2000 – 8.00 PM

Sobota 20.května 2000 – 8.30 PM

Vstupné \$ 18.00

Předprodej vstupenek

KLAS RESTAURANT

Po představení Vám bude vyhrávat MIKE & SALLY
k tanci i poslechu všechny písničky, které máte rádi.

DOBA VELIKONOČNÍ

DRUHÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA — Bože, děkujeme ti, že se o těchto velikonicích — naše víra znovu rozhořela, — a prosíme tě: — Opatruj v nás tento svůj dar, — ať všichni stále hlouběji chápeme, — že jsme nebyli pokřtěni vodou, ale Duchem svatým — a že krev, kterou jsme byli vykoupeni, — je krev tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, — který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ

Sk 4, 32-35

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neřikal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné. — Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost.

A tak nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA

1 Jan 5, 1-6

Milovaní! Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý kdo miluje otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, že milujeme Boží děti: když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Láska k Bohu záleží v tom, že zachováváme jeho přikázání.

Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A nad světem zvítězilo právě toto: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

Ježíš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen s vodou, ale s vodou a krví. A to dosvědčuje Duch, protože Duch je pravda.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA

Jan 20, 19-31

Večer toho dne — prvního po sobotě — když byli učedníci ze strachu před židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl jim: »Pokoj vám.« Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Ježíš jim znovu řekl: »Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.« Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: »Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpustěny, komu je neodpustíte, tomu odpustěny nejsou.«

Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu řekli: »Viděli jsme Pána.«

Odpověděl jim: »Dokud neuvidím na jeho ruku stopy po hřebecích a dokud nevložit do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.«

Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: »Pokoj vám.« Potom řekl Tomášovi: »Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!« Tomáš mu odpověděl: »Můj Pán a můj Bůh.«

Ježíš mu řekl: »Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.«

Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

TŘETÍ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA — Bože, kéž tvůj lid stále jásá, — neboť jsi obnovil mladost jeho duše. — Jako se nyní raduje z toho, — že mu byla vrácena sláva Božího synovství, — tak dej, ať v bezpečné naději na radost věčnou — očekává i den vzkříšení. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ

Sk 3, 13-15, 17-19

Petr promluvil k lidu: »Bůh Abrahámův, Izákův v Jakubův, Bůh našich praotců to oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy vydali a kterého jste se zrekli před Pilátem, ačkoliv se rozhodl, že ho propustí. Vy jste se zrekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Vůdce k životu jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky.

Já ovšem vím, bratři, že jste to dělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši předáci. Bůh to však dopustil, aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech svých proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. Obrát' se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zhlazeny.«

ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA

1 Jan 2, 1-5a

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehrěšili. Zhrěšili však někdo, máme přímluvců o Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírná obět za naše hříchy, a nejen za naše, nýbrž i za hříchy celého světa.

Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: »Znám ho«, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy. Kdo však jeho slovo zachovává, ukazuje tím, že je v něm Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE

Lk 24, 35-48

Učedníci vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal Ježíš poznat, když lámal chléb.

Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich. Zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: »Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci vstupují na mysl? Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.« To řekl a ukázal jim ruce a nohy.

Když tomu po samou radost nemohli věřit a jen se divil, řekl jim: »Máte tu něco k jídlu?« Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a pojedl před nimi.

Řekl jim: »To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v prorocích a žalmech.« Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu.

Řekl jim: Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky.«

Kristus vstal z mrtvých

Stalo se to v Moskvě. Komunismus se ještě těšil neomezené moci. Ve vězení tajné policie byla jedna paní, která po svém propuštění vyprávěla o tomto zážitku:

Jednou večer mi zašeptala mladá spoluvězeňkyně v naší cele: »Víte, co je zítra za den? Zítra jsou Velikonoce!«

Svátky už jsou opravdu tak blízko, pomyslela jsem si. Velikonoce znamenají radost pro celé lidstvo. Jen my jsme z této radosti vyloučeni. Bezútešně jsem šla chodbou. Náhle skličující ticho přerušil výkřik: »Ježíš Kristus vstal z mrtvých!« Kdo se to odvážil zvolat náš velikonoční pozdrav? Podívala jsem se na svou kolegyni. Její oči široce zářily z bledého obličeje.

A vtom už se ozvala odpověď. Ze všech cel se ozývaly radostné hlasy: »On vpravdě vstal z mrtvých!« Strážní doslova zkameněli úžasem. Něco tak drzého se tu ještě nestalo. Vrhli se na mladou dívku a odvedli ji pryč. Vrátila se do mé cely po čtyřech dnech. Byla celá ztrápená a vyhladovělá. Velikonoční svátky musela strávit na nevytopené samotce v zimě a o hladu.

»A přece jsem ve vězení zvěstovala velikonoční radost!« řekla mi se zářícíma očima, »nic jiného nebylo pro mne důležitější.«

Velikonoční pozdrav přecházel v Rusku epochu komunismu. Křesťané se zde zdravili: »Kristus vstal z mrtvých. On vpravdě vstal.« Používají tento pozdrav, který není pouze na rtech, ale vychází přímo ze srdce.

Chraňme si oheň radosti velikonočních svátků a nedovolme, aby byl ještě někdy uhašen.

P. Karel Kleiner OFM Cap.

VIDEO EL CANADA LTD
583 WILLIAM STREET
LONDON, ONT. N6B 3E8
TEL: (519) 434-9939
FAX: (519) 434-8182
E-mail: video@rogers.wave.ca

Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy

MÁJOVÉ TRADICE Vlčnovská Jízda králů NA SLOVÁCKU

Symbolem měsíce května na Slovácké vesnici je tzv. máj. Máj na venkově se připravuje na den sv. Filipa a Jakuba, v předvečer prvního máje. Stavění máje je na Slovácku tradiční zvyk. Májem je obvykle smrkový nebo jedlový strom patřičně vysoký, jehož vršek je ozdoben pentlemi, šátky a věnci. Pokud stojí máj ve vesnici, musejí ho mládenci hlídat, protože je obvyklé, že chlapci z jiných vesnic mají zájem máj skácet a přisvojit si ozdobné vršky.

Pod májem bývají pořádány taneční zábavy, příznačně nazývané „májová“.

Kromě společných májů stavějí mládenci máje i svým děvčatům pod oknem v zahradě. Máj pak symbolizuje milostný cit mládence k dívce, pod jejímž oknem mládenec postavil máj.

Dalším náboženským zvy-

kem byla procesí, která se konala čtyřicet dnů po velikonočních a naznačovala Ježíšovu cestu na horu Olivovou s učedníky před svým nanebevstoupením.

Další obyčej a zvyky se konaly o letnicích neboli Svatodušních svátcích, které jsou 7 týdnů po velikonočních. Obyčej konané v této době měly přivolat vláhu a chránit budoucí úrodu před přírodními pohromami. Na Slovácku se stále udržují zvyky čištění studánek a někde také zdobení domů čerstvými ratolestmi.

O letnicích se konávají především obchůzky a objíždějí králů s jejich družinami. K neznámější na Slovácku patří Jízda králů ve Vlčnově, která letos proběhne ve dnech 26. až 28. května.

Ing. Alena Kulheimová
Uherské Hradiště ČR

Vlčnov patří mezi obce, kde se již tradičně udržuje lidová slavnost spojená s jízdou na vyzdobených koních. Obecně je známá jako Jízda králů. Hlavními účastníky obřadní objížděky na koních jsou král a jeho pobočníci, praporečníci, vyvolávači, výběrčí a děkovníci. Král nesmí mluvit, ani se zasmát.

Pestrý krojovaný průvod má nádech tajemnosti, skrytý v králi v dívčím kroji, se zahaleným obličejem, s růží v ústech a pestře ozdobených koních.

V rolnických kulturách se lidové obřady vázaly s ročním obdobím. Hlavním smyslem zemědělských obřadů a slavností bylo zajistit zdar v hospodářském a rodinném životě kolektivu. Tato podstata se zcela nevytratila ani poté, když se lidové obřady a slavnosti propojily s křesťanskými.

Po druhé světové válce

přibývalo ve Vlčnově návštěvníků, kteří se kromě jízdy králů dožadovali další kulturní podívané. K rozšíření programu jízdy králů se zapojil v roce 1951 dětský kroužek Vlčnovjánaek.

Ochotníci v roce 1962 zahráli ve vlčnovských krojích divadelní hru bratří Mrštíků Maryša, přičemž byly přítomny televize a rozhlas.

Další vývoj slavností ovlivnily velké oslavy k 700. výročí trvání obce.

Slavnosti vyvrcholily v době Jízdy králů v roce 1964. Jízda byla zahájena průvodem, který prošel dědinou. Neobyčejnou pozornost diváků vzbudilo 30 ověřených děvčat, průvod uzavírala jízda. V roce 1982 byli svoláni všichni bývalí králové. Sešlo se jich 43, byli pestře vystrojeni a nejstaršímu bylo 85 let.

Dnešní průvod probíhá

tak, že se všichni jezdci vystrojeni v obřadních krojích s vlajčím kašířky na kloboucích vydají k rodičům krále, aby jim ústy svého pobočníka poděkovali za vzorné vychování a ochotu, že svého syna rádi uvedli do královské hodnosti. Poté družina míří na obecní úřad, král je nesen uprostřed průvodu na ramenou a takto slavnostně vstupuje do obřadní síně. Starosta je uvítá a popřeje jim mnoho radosti při odpolední jízdě. Na to královský pobočník poděkuje jménem celé družiny za podporu a slibuje, že vystoupení královské družiny bude vzorné, aby si všichni návštěvníci odnesli domů nezapomenutelné vzpomínky a za rok se zase rádi vrátili na vlčnovskou Jízdu králů.

Jana Džúrová
Moravské Slovácko ČR

Král 1999 – Dušan Vráblík (uprostřed) se svojí družinou chlapců ročníku 1981 před předáním vlády králů

Při Jízdě králů chlapci – odvedenci – objíždějí vesnici na opentlených koních a vyvolávají prastaré verše na oslavu svého krále a jako žádost k jeho obdarování. „Počúvajte homi, dolni, domáci aj přespolni, co Vám budu povídati o tejto nedeli... Máme kráľa poctivého, ale veľmi chudobného...“ Kráľem je chlapec 10 - 12 letý, ktorý jede ve starodávnom ženskom kroji s růží v ústech, sťežen dvoma pobočníkmi s tasenými šavlemi. Pověst spojuje jízdu králů s válkou Jiřího z Poděbrad a uherského krále Matyáše Korvína.

Chcete mít odborně a levně vymalovaný
byt, dům, natřená okna, dveře či plot?

VOLEJTE ČESKÉHO HONZU

(708) 612-9566

Přirozeně i různé drobné práce v domě,
v garáži nebo na zahradě.

Vše kvalitně, levně, rychle, čistě.

Hledáme majitele
**VELKÝCH
NÁKLADNÍCH AUT**
na rozvážení zboží
po celých USA.
Řidičský průkaz CDL,
nutná znalost angličtiny.
Tel: 708-222-1910

Ohlédnutí za historickou poutí papeže Jana Pavla II. do Svaté země

Uvítání papeže Jana Pavla II. palestinským prezidentem Jásirem Arafatem v Betlémě, kde měl Svatý otec slavnostní mši svatou.

Ve dnech 20. - 26. března vykonal papež Jan Pavel II. svoji dlouho plánovanou pout' na místa biblických dějin spásy, která se nacházejí na území dnešního Jordánska, Izraele a palestinské samosprávy. Ačkoli zdůraznil, že svoji cestu chápe především duchovní, v souvislosti s křesťanským jubileem, setkal se s mnoha významnými představiteli politického i náboženského života navštívených zemí. V rozhovorech s nimi apeloval na jejich zodpovědnost při vytváření prostředí míru a tolerance, potřebného k důstojnému a plnohodnotnému životu všech lidí všech náboženství kdekoliv na světě. Devadesátá první zahraniční cesta jeho pontifikátu, podniknutá za přísných bezpečnostních opatření, se tak stala událostí historického významu na poli mezináboženského dialogu i konkrétní výzvu k mírovému řešení konfliktních situací nejen na Blízkém východě.

Jordánsko

Cestu zahájil Jan Pavel II. v pondělí 20. března přiletem na letiště Královny Alie v Jordánském Ammánu, kde byl při slavnostním ceremoniálu přijat králem Abdalláhem II., občanskými a náboženskými osobnostmi, diplomaty a Michelem Sabbahem, latinským patriarchou Jeruzaléma, který ho doprovázel na další cestě. Jan Pavel II. se stal po Pavlu VI. druhým papežem, který Jordánsko a Izrael oficiálně navštívil.

V úvodním projevu Svatý otec hovořil především o potřebě vytrvat v mírovém procesu v Jordánsku a přílehlých oblastech, ke kterému by měli přispívat jako "jeden lid a jedna rodina" místní křesťané, ale i mu-

slimové či Židé. Tři historická monoteistická náboženství shodně "zahnují" mír, dobro a respekt k lidské bytosti mezi své nejvyšší hodnoty", zdůraznil papež.

Z letiště odjel Svatý otec k hoře Nebo, z níž, stejně jako kdysi Mojžíš, shlížel na Zaslíbenou zemi. V místním klášterním komplexu fran-tiškáň, vybudovaném na základech stavby ze 4. století, se Jan Pavel II. pomodlil "za všechny obyvatele Zaslíbené země". Odpoledne pak vykonal zdvořilostní návštěvu v královském paláci. Ráno 21. března celebroid papež první bohoslužbu svého poutního týdne. Na stadionu v Ammánu se jí zúčastnili také patriarcha Michel Sabbah, řecko-melchitský exarcha Georges El-Murr, členové Shromáždění katolických ordinářů ve Svaté zemi a představitelé dalších církví. Papež požehnal vodou z Jordánu věřícím, včetně dvou tisíců dětí, které v průběhu mše přijaly první svatě přijímání. V homilii opět vyzdvihl potřebu smíření a tolerance na všech úrovních společenského života.

Po obědě s představiteli církve odcestoval Jan Pavel II. helikoptérou do Wádí Al-Charrar v údolí Jordánu, které by podle archeologických průzkumů mělo být místem, kde Jan Křtitel pokřtí Ježíše. V přítomnosti asi dvou tisíc lidí vedl papež na břehu Jordánu krátkou pobožnost. Navečer papež opustil se všemi poctami Ammán a odletěl do Izraele.

"Zaslíbená země"

Po přistání na Ben Gurionově letišti v izraelském Tel Avivu Svatého otce přivítali prezident Ezer Weizman a premiér Ehud Barak, řecko-melchitský arcibiskup Bou-

tros Mouallem z Haify a další patriarchové, biskupové a političtí činitelé Izraele.

V úvodní řeči papež připomněl význam zlepšení vztahů Svatého stolce a státu Izrael od návštěvy papeže Pavla VI. v roce 1964. Ustavení diplomatických vztahů v roce 1994 umožnilo otevřený dialog o otázkách náboženské svobody, vztahů mezi církví a státem a vztahů mezi křesťany a Židy. Papež připomněl, že jeho pout' má být "holdem třem náboženským tradicím, které koexistují v této zemi". Vyjádřil naději, že podnítí mezináboženský dialog v zemi a že se setká s představiteli rozličných křesťanských církví. Prezident Weizman v hebrejsky předneseném projevu ocenil úsilí Jana Pavla II. v boji proti antisemitismu. "Ceníme si toho, že katolické učení uznává své židovské kořeny," řekl. Papež poté odletěl do Jeruzaléma, kde strávil noc.

Po krátké zastávce v Al-Maghtas v údolí Jordánu nedaleko Jericha, v oblasti pod izraelskou vojenskou kontrolou, kde byl podle určité tradice pokřtěn Ježíš, vstoupil Jan Pavel II. ve středu 22. března do Betléma, který je pod palestinskou správou. Osobně ho zde přivítal prezident samosprávy Jásir Arafat. V Betlémě papež poděkoval Bohu za to, že mu umožnil splnit velké přání stanout na místě Ježíšova narození v době jeho dvoutisícího výročí. Zároveň litoval, že radostná zvěst míru pro všechny, která v Betlémě zazněla, dosud nemohla být naplněna. Vyjádřil přitom přesvědčení, že Palestinci mají přirozené právo na svoji domovinu. Na náměstí Ješliček před bazilikou Naro-

Svatý otec Jan Pavel II. se modlí u jeslíček v betlémské jeskyni, kde se před dvěma tisíci lety narodil vykupitel světa Ježíš Kristus.

Svatý otec Jan Pavel II. se dvěma vrchními židovskými rabíny Meirem Lauem a Elijahem Bakshim Doronem v Jeruzalémě, kde papež odprosil za viny křesťanů vůči Židům v průběhu minulých století.

zení, které bylo ozdobeno vatikánskými a palestinskými vlajkami a palmovými ratolestmi, sloužil papež dvouhodinovou mši. Do baziliky Narození se vrátil v odpoledních hodinách k soukromé modlitbě.

Odpoledne Svátý otec navštívil nedaleký tábor palestinských uprchlíků Du-hajšá, v doprovodu Jásira Arafata. Znovu na tomto místě opakoval, že po celou dobu svého pontifikátu s Palestinci soucítí, a vyjádřil naději, že s pomocí mezinárodního společenství dosáhnou uprchlíci zajištění důstojnějšího života. Oproti očekávání Palestinců se výslovně nezminil o právu asi čtyř milionů uprchlíků na návrat do svých domovů. Přesto palestinské vedení v komuniké z 25. března ocenilo papežovu návštěvu a jeho "podporu spravedlivé věci".

Jeruzalém

Ve čtvrtek 23. března sloužil Jan Pavel II. bohoslužbu v kapli Večeřadla, v dnešní budově izraelské vlády. Odpoledne se setkal na mezináboženském mítinku v hospici Notre Dame v Jeruzalémě s vrchním aškenázkým rabínem Jisraelem Meirem Lauem a představitelem muslimů šajchem

Tajssirem Tamímím. K stálému sporu mezi Židy a muslimy v Jeruzalémě, který vyvolává od roku 1967, kdy Izrael v šestidenní válce obsadil do té doby jordánský Jeruzalém, legitimita nároku na "věčné a nedělitelné" hlavní město, Jan Pavel II. poznamenal: "Víra se neslučuje s diskriminací, nenávistí, soupeřením, násilím a konfliktem." "Musíme učinit vše, co můžeme, abychom se poučili z minulých chyb a hříchů a vytvořili novou budoucnost, v níž bude panovat pouze vzájemné uznání a plodná spolupráce," zdůraznil. Jako symbol smíru zasadili tři představitelé společně strom.

Velmi významným bodem papežova programu byla návštěva památníku obětem nacismu Jad Vašem. Papež odsoudil "pronásledování a projevy antisemitismu křesťanů vůči Židům na jakémkoli místě a v jakémkoli čase". Nenaplněno však zůstalo pro mnohé Židy očekávání konkrétnějšího zhodnocení role katolické církve v událostech 2. světové války. Přesto Chaim Ramon, izraelský ministr pro záležitosti Jeruzaléma, označil papežův projev, v němž vyjádřil nezměnnou lítost nad osudy důstojnosti

zbavených a zavražděných mužů, žen a dětí, kterému dojatě naslouchalo kolem 200 bývalých vězňů koncentračních táborů, za "nejvýznamnější projev, který byl kdy v Jad Vašem pronesen". Ehud Barak papeži řekl: "Udělal jste více než kdokoli jiný pro historickou změnu postoje církve vůči židovskému národu (...) a pro scelení ran, které hnísaly mnoho hořkých staletí". Podle jeho slov papež "vztyčil vlajku bratrství na vrchol žerdi", když veřejně požádal o odpuštění za hříchy církve. Barak přislíbil pokračovat v produktivní spolupráci s křesťany. V Jad Vašem papež dostal deset reprodukcí biblických ilustrací, nakreslených belgickým židovským malířem Carolem Deutsem v letech 1941-1942.

Po stopách Ježíšových

V pátek 24. března sloužil papež za přítomnosti sto tisíc poutníků bohoslužbu na hoře Blahoslavenství u Galilejského jezera, kde kázal Ježíš. "Třebaže se zdá, že hlas zla má smysl ve světě, v němž často vítězí násilí a v němž mají úspěch nečestní, Ježíš nabízí odlišné poselství," zdůraznil v kázání. "Věřit v Ježíše zna-

Svatý otec Jan Pavel II. se setkal s Edith Tsirerovou, dnes 69 letou ženou, které v roce 1945, tehdy jako student bohosloví, pomohl na cestě z koncentračního tábora v Osvětimi. Tenkrát naprosto vysílenou židovskou dívku nesl několik mil na svých zádech do bezpečí.

mená vybrat si víru v to, co říká, jakkoli podivné se to může zdát, a vybrat si odmítnutí výzev zla, jakkoli přitažlivé se mohou zdát." Zvláště mladé lidi vyzval k pečlivé volbě a k odvaze hlásat evangelium v budoucím světě. Po mši se papež setkal s premiérem Barakem a krátce hovořili o stavu mírových jednání. Papež ještě navštívil galilejský kostel Rozmnožení chleba a ryb, kostel Primátu svatého Petra, postavený na místě, kde Ježíš ustanovil Petra hlavou církve, a Kafarnaum.

V sobotu 25. března odletěl Svátý otec z Jeruzaléma do Nazaretu, kde si prohlédl příbytek Svaté rodiny v kryptě františkánského kostela z roku 1730 a sloužil mši v bazilice Zvěstování. Modlil se za obnovení víry všech dětí církevní rodiny. Po návratu do Jeruzaléma strávil část odpoledne v bazilice Getseman-ské zahrady.

V neděli 26. března se Jan Pavel II. sešel na Chrámové hoře s jeruzalémským velkým muftím Ikrimou Saídem Sabrím, nesmlouvavým zastáncem islámského nároku na Jeruzalém. "V tomto městě musí být možné, aby křesťané, Židé i muslimové žili společně v bratrství a ve svobodě, v důstojnosti, spravedlnosti a míru," řekl poté papež. Připustil však, že "cesta vedoucí k jednotě je obtížná". Jako první papež se Jan Pavel II. dotkl Zdi nářků, památky na Šalamounův chrám, nejposvátnější místo Židů, zničeného Římany v roce 70 po Kr. Do spáry ve zdivu, kam židovští věřící vkládají své nejvroucnější prosby k Bohu, vložil kopii prosby za odpuštění hříchů katolické církve. Tímto gestem a následnou bohoslužbou v chrámu Božího hrobu ukončil svoji duchovní pouť po Svaté zemi.

(Katolický týdeník 14/2000)

Dobrá věc se podařila

Věřící v naší rodné vlasti se zase jednou společně sešli s věřícími krajany z USA u základů naší křesťanské víry – hrobů sv. apoštolů Petra a Pavla v Římě. Podobně jako v listopadu památného roku 1989 u příležitosti svatořečení bl. Anežky Přemyslovny. Začátkem dubna jsme se totiž sešli, na pozvání otců biskupů z České republiky na společné národní pouti svatého roku. O účasti na této pouti, pod vedením Národního svazu českých katolíků se rozhodlo už vloni v listopadu na jeho výroční schůzi. Nejpočetnější skupinu našich poutníků tvořili Moravané ze státu Texas, kteří jsou všichni členy svazu. Do redakce nám o tom přišla fotografická dokumentace, z níž se vynasnažíme přinést několik záběrů v příštím vydání HN.

Bagdad – V roce 1991, po vpádu Iráku do sousedního Kuwaitu a po válce v Perském zálivu byly Spojenými národy uvaleny na Irák ekonomické sankce, jejich hlavním cílem bylo zabránit vládě diktátora Saddama Husseina budovat si chemické a biologické zbraně hromadného ničení, jakož i jaderný arsenál. Irácké obyvatelstvo se mělo nakonec rozhodnout zbavit Saddama Husseina jeho vládní moci. V posledních letech bylo Iráku dovoleno prodávat v cizině část svého zemního oleje, aby si mohl pro své obyvatelstvo obstarat potřebné potraviny a léky. Neví se však s jistotou, zda Irák užívá takto získané finance pro dobro svého lidu a zda jich spíše neužívá pro své zbrojení. V každém případě tam však těmito sankcemi nejvíce trpí obyčejný irácký lid, včetně dětí. Podle zprávy Organizace spojených národů je tam lékařské ošetření zcela nedostatečné, upadá tam infrastruktura, jako jsou kanalizace a elektrické vedení, na jejichž opravu by prý bylo potřeba 29 bilionů dolarů, a měsíčně tam umírá asi 5 tisíc dětí na různé nemoci, způsobené nedostatečnou výživou a chybějícím lékařským ošetřením. Papež Jan Pavel II. už dříve vyslovil požadavek, aby mezinárodní obchodní sankce proti Iráku byly skončeny, protože jimi trpí hlavně tamní obyčejný lid a děti. Nyní tentýž požadavek vyslovili také američtí biskupové, různé náboženské a lidumilné společnosti a Mezinárodní červený kříž. Politické autority však dále prohlašují, že v těchto sankcích je nutno dále pokračovat, protože jinak Saddam Hus-

sein bude dále budovat své zbraně hromadného ničení, což by mohlo vést k hrozným důsledkům. Necht' irácký lid zbaví Saddama Husseina jeho vládní moci. Ozývají se však stále četnější hlasy, požadující zrušení těchto sankcí, aby se tak pomohlo trpícímu iráckému obyvatelstvu.

Athény – V Řecku socialisté už drží vládu 17 z posledních dvaceti let. Při volbách 9.dubna socialistická strana Pasok (Panhelenské socialistické hnutí) obdržela 43.8% hlasů a druhé místo obdržela konservativní Nová demokratická strana, která obdržela 42.75% voličských hlasů. Socialistická strana právě zajistila Řecku jednu z nejrychleji se rozvíjejících ekonomik v Evropě a od 1.ledna letošního roku umožnila Řecku připojení k nové celoevropské měně „euro“. Ministerský předseda Costas Sinitis ujistil po vítězství své socialistické strany řecký lid, že jeho vláda dále zajistí „silné a sociálně pokročilé Řecko, které už je stabilní a svou silou zaručuje mír“. Pasok bude mít v parlamentu o 300 členech 157 míst a demokraté jich budou mít 126.

Jeruzalém – Dne 12.dubna navštívil Izrael čínský prezident Jiang Zemin, kterého přátelsky přivítal ministerský předseda Ehud Barak. Izrael pomýšlí prodat Číně aspoň jedno letadlo opatřené moderním pozorovacím zařízením, jehož cena je dva biliony dolarů. Vláda prezidenta Clintona naléhá na Baraka, aby tento svůj plánovaný projekt zrušil.

LETEM

SVĚTEM

Tvrdí, že tímto prodejem by mohla být „zrušena vojenská rovnováha v Asii“ a také by tím byla zvýšena hrozba Číny proti Taiwanu.

Seul – Už od roku 1945 a zejména po korejské válce (1950-53) Korejský poloostrov je rozdělen na dvě části: na komunistickou Severní Koreu a na demokratickou a kapitalistickou Jižní Koreu. Korejská válka však nebyla nikdy formálně skončena podepsáním mírové smlouvy. Proto na 38. rovnoběžce v pohraničním území mezi oběma Koreami je stále přítomno 37,000 amerických mírových vojáků. Právě nyní se obě Korey dohodly, že letos ve dnech 12.-14.června budou konat vrcholnou schůzi; někteří političtí pozorovatelé se domnívají, že přitom dojde k uzavření míru. Jiní pozorovatelé se však domnívají, že vládě v Pyongyangu pouze záleží na tom, aby obdržela další hmotnou výpomoc v této době, kdy po třiletém špatném počasí stále potřebuje cizí potravinovou výpomoc pro živění části svého obyvatelstva. Proto Sever chce s Jihem normalizovat své vztahy. Nedávné vyjednávání Severní Korey s Japonskem v Pyongyangu však skončilo pouze tím, že Severní Korea obdržela od Japonska velké množství rýže na svůj boj proti hladu, že však na vztazích mezi oběma zeměmi se nic nezlepšilo. Washington vytýká Severní Koreji její budování moderních dálkových střel a také podezřívají vládu v

Pyongyangu, že asi pokračuje v uskutečňování svého jaderného programu.

Kampála, Uganda – V Republice Konga od roku 1998 mezi sebou vedou domácí válku přívrženci ministerského předsedy Laurenta Kabily a „rebelové“, sestávající z východních Tutsů a z politických odpůrců Kabily, jejichž předsedou je Mulumba. Zatímco Kabilovi pomáhají vojáci ze severní Angoly, Namibie a Zimbabwe, rebelům pomáhají vojáci z Rwandy a Ugandy. V létě 1999 obě strany, znavené bojem, ačkoliv nešlo o žádné velké bitvy, nýbrž jen o menší srážky, v Lusaka spolu podepsaly příměří, avšak toto příměří nebylo zachováno a boje dále pokračovaly. Nyní po 18 měsících bojů dne 11.dubna podepsaly nové příměří v Kampále, hlavním městě Ugandy, a zároveň požádaly Spojené národy o posláni aspoň 5,500 mírových vojáků do Konga, kteří by byli umístěni v nárazníkové zóně mezi oběma stranami. Válčící strany by ihned ustaly v bojích a začaly odvolávat své armády. Západní političtí pozorovatelé se domnívají, že požadované množství mírových vojáků je zdaleka nedostačující. V Koso- vu, které je 400 krát menší než je Republika Konga, je přítomno 40 tisíc vojáků NATO, kteří jsou dobře vycvičeni a vyzbrojeni, avšak zajišťování tamního míru pro ně není vůbec snadné.

Havana – Ve dnech 11. – 13.dubna se v Havaně na Kubě konala vrcholná schůze vlád 133 chudých rozvojových zemí, ve kterých žije 80 procent obyvatel celého světa: Tato organizace, zvaná „Skupina 77“, byla založena v roce 1984. Kubánský komunistický diktátor Fidel Castro ve své uvítací řeči prohlásil přítomným, že prý globální kapitalistický systém způsobuje v chudých zemích podobný holocaust, jaký v nacistickém Německu uskutečnily koncentrační tábory. V důsledku kapitalistické ekonomiky prý na našem světě každé tři roky zemře hladem a nemocí, kterým by bylo možno předejít, více mužů, žen a dětí, než jich zemřelo při holocaustu. Přítomní vládcí se shodli na několika zásadách. Rozvojové země by měly obdržet větší právo rozhodovat v oboru světové ekonomiky, bohaté země by měly poskytovat chudým zemím větší ekonomickou výpomoc a přivádět do nich větší investice a měly by jim prominout jejich dluhy. Pouze vlády chudých zemí by měly mít právo rozhodovat o tom, jak mají užívat jim poskytnutou finanční výpomoc. Nynější globální kapitalismus prý pouze obohacuje bohaté země a chudé země ochuzuje. Podle nového světového řádu by prý všechny země měly sdílet druhým zemím své technologické pokroky a vynálezy.

Dne 16. a 17.dubna ve Washingtonu před budovami Světové banky a Mezinárodního měnového fondu asi 10 tisíc lidí konalo hluč-

MidAmerica Federal SAVINGS BANK

FDIC Insured
CASH STATION

Chicago
6620 W. Ogden Ave.
(708) 222-6200
6650 W. Cermak Rd.
(708) 484-7600

Chicago
3900 W. Cermak Rd.
(708) 863-6700
5847 W. Cermak Rd.
(708) 863-1227
4930 W. Cermak Rd.
(708) 656-1770

Clarkston Hills
55th & Holmes
(630) 325-7300

Downers Grove
7351 Lemont Rd.
(630) 435-1400

Lisle/Park
1921 E. 31st St.
(708) 579-1400

Alsipville
1001 S. Washington St.
(630) 420-1001

9 E. Ogden Ave.
(630) 420-6000
1308 S. Naper Blvd.
(630) 420-8400

3040 Bush Rd.
(630) 305-6100

Alsipville
40 E. Burlington St.
(708) 442-9700

St. Charles
2600 E. Main St.
(630) 377-2100

Western Springs
40 W. 47th St.
(708) 246-8900

250 E. Roosevelt Rd.
(630) 653-4800
161 Danada Sq. East
(630) 752-2800

MidAmerica
Innovative
(630) 837-5965

Bank By Phone
Inside Illinois,
call (630) 305-8300
Outside Illinois,
call 1-800-782-8131

Loan Servicing
(630) 505-8821

Savings Servicing
(630) 323-2265

MidAmerica's
Loan Division
(630) 637-3600

né protestní demonstrace proti globalizaci ekonomie a proti svobodnému obchodu. Tato demonstrace připomínala podobnou demonstraci, která se v listopadu 1999 konala v Seattle proti WTO (Světové obchodní organizaci).

La Paz, Bolivie – Dne 11.dubna v bolivijských městech Cochabamba a Achacachi tisíce indiánských farmářů konalo protestní demonstrace proti vládnímu zákazu pěstování koky a proti obchodu s kokainem. Policie a armáda rozháněly protestující farmáře slzotvorným plynem a střelbou gumových kulek. Letos v Bolívii armáda a policie zničily více než polovinu všech vypěstovaných listů koky, čímž tisíce farmářů z indiánských kmenů Quechua a Aymara zůstaly bez živobytí. V Bolívii se dříve obchod s kokainem velmi rozmáhal.

Cali, Kolumbie – Dne 12.dubna asi 1,500 kolumbijských policistů ve čtyřech městech zatkl 49 předních vůdců drogového gangu, který měsíčně vyvážel do světa 100 liber heroinu. Ve Washingtonu byl právě přítomen kolumbijský prezident Andres Pastrana, který se pokoušel o získání přízně US kongresníků, aby schválili návrh Clintonovy vlády, aby Spojené státy poskytly kolumbijské vládě finanční výpomoc ve výši 1.7 bilionu dolarů na boj proti narkotikům v Kolumbii.

Addis Abeba – V důsledku katastrofálního sucha v jihovýchodní Habeši hrozí smrt hladem a nemocemi 7.7 milionu tamních obyvatel. Uvedený kraj by potřeboval okamžitou výpomoc 836,800 tun potravin a pitnou vodu; jinak prý tam dojde k opravdové katastrofě.

New York – Podle oznámení vědců Světové meteorologické organizace z 5.dubna stratosférická vrstva ozonu ve výši 11 mil nad

zemí se více vyčerpala než se čekalo, a to nejen kvůli vypouštění průmyslových chemikálií do vzduchu, nýbrž také kvůli příliš tuhé zimě v Antarktidě v posledních pěti letech. Letos tam prý teplota byla zejména nízká, až 120 stupňů pod nulou. Vrstva ozonu se tedy prý obnoví o 20 let později, než se původně čekalo. Tato vrstva chrání před účinky slunečních ultrafialových paprsků, jako jsou kožní rakovina, katarakty, malá odolnost proti chorobám a poškození ekosystémů. Snížení vrstvy ozonu má také nepříznivý vliv na podnebí. Nad Antarktidou, nejchladnějším místem na zemi, každou zimu dochází ke snížení množství tam existujícího ozonu.

Washington – Podle dosavadních názorů do Ameriky přišli první obyvatelé s Asie po pevnině přes Beringovu úžinu asi před 13,500 roky a usídlili se na jihozápadě Spojených států v Novém Mexiku na místě zvaném „Clovis“. Podle nejnovějších názorů archeologů Departmentu historických zdrojů a Národní geografické společnosti však první Američané přišli na lodích už před více než 20 tisíci roky z té části Evropy, kde je dnešní Španělsko. Protože ostatní Evropa byla tehdy postižena poslední ledovou dobou, tehdejší jediné teplé Španělsko bylo silně přelidněno. První příchozí se usídlili na místě zvaném „Cactus Hill“ ve Virginii. Jako důkazy se udávají právě objevené nástroje a jiné lidské výrobky, které v té době existovaly pouze ve Španělsku, jakož i jeden gen objevený v kostech a ve zbytcích zvířat, která tehdy neexistovala v Asii, nýbrž ve Španělsku a v severní Africe. Lodi v té době už dávno existovaly; zjistilo se totiž, že do Austrálie přišli první obyvatelé z Asie už před 50 tisíci roky a do Japonska před 28 tisíci roky. Na ostrovech ve Středomoří

ním moři se obyvatelé objevili už v Paleolitické době. Zprávu o „Cactus Hill“ o 450 stránkách připravili američtí vědci už v roce 1997; potom po tři roky se pokoušeli tuto svou teorii ověřit pomocí různých datovaných testů v oborech chemie, světelného datování a radiokarbonové metody.

Jeruzalém – Bývalý izraelský ministerský předseda Shimon Peres, nositel Nobelovy ceny míru, dne 16.dubna požádal nynějšího ministerského předsedu Ehuda Baraka, aby veřejně uznal právo Palestinců na vytvoření vlastního státu. Barak slíbil, že jeho vláda uzná

právo Palestinců na vytvoření „demokratického, demilitarizovaného státu“. V týž den na schůzi ministrů Barak učinil prohlášení o tom, co příští měsíc bude Palestincům v konečné mírové smlouvě uděleno a co jim nebude uděleno. Jeruzalém zůstane sjednocený pod izraelskou svrchovaností; Palestincům však budou předána palestinská předměstí Jeruzaléma, v nichž bydlí 50 až 60 tisíc Palestinců, která jim dosud byla odmítána.

Většina židovských usedlostí v Předjordání bude v konečné mírové smlouvě připojena k Izraeli. Palestinskému státu bude předáno celkem 80 procent území Předjordání a Gázy. Tamní

palestinská území budou spojena v jeden celek; Předjordání nebude sestávat z malých od sebe oddělených území, z kterých by Palestincům nebylo možno vycházet, jako je tomu dosud. Bude umožněno vytvoření skutečného Palestinského státu. Izrael nebude existovat jako jeden stát se dvěma národy, jako tomu je například v Bosně a v Kosovu.

Mluvčí palestinského vůdce Jasera Arafata ve svém prohlášení ihned odmítl přijmout tento Barakův návrh. Opakoval Palestinskou pozici, podle které Izrael prý musí opustit celé území Gázy a Předjordání jakož i celý východní Jeruzalém zabraný za války v roce 1967.

Srdečně Vás zveme na

MÁJOVOU SLAVNOST

V sobotu 20. května 2000

Slavnostní mše svatá ke cti Panny Marie

bude v 6.15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
2414 South, 61st Avenue, Cicero, IL 60804

*Při mši svaté bude bohoslužba slova mladých na téma
Panna Maria v dějinách spásy s duchovními písněmi
a duchovní hudbou.*

*Po mši svaté vystoupí se svým programem písní děti
z české sobotní školy kardinála Berana.*

Přátelské posezení při hudbě a zpěvu národních písní

bude v 8.00 hod. večer v sále Besedního domu
farnosti Panny Marie Svatohorské

2416 South, 61st Avenue, Cicero, IL 60804

*Přijďte si poslechnout populární melodie
a zazpívat oblíbené písně, zatančit si a pobavit se.
Bohaté občerstvení a nápoje budou zajištěny.*

Vstup dobrovolný.

Všechny věrné krajany a přátele zve

Česká duchovní správa v Ciceru

Bližší informace podá:

Fr.Dušan Hladík

Tel. (708) 257-2301

JEDEN ZE STRÁŽNICE, JEDEN Z PŮLMILIONU

Z muklovských vzpomínek

Mohlo by to být z každého českého města a téměř z každé české vesnice. Odcházejí lidé, kteří se nám jeví obyčejní, protože o nich toho nikdo moc neví. Často-krát ani jejich manželka a co je nejmutnější, ani jejich děti. To proto, že byli až příliš skromní a sami o sobě nikdy nemluvili. A ti, co by mohli vyprávět, mlčeli také.

Lidé kteří je znali chodili kolem nich a nechťeli o nich slyšet. Ti starší proto, že jejich existence připomínala jejich svědomí kruté zločiny druhé poloviny minulého století, na kterých se podíleli, ať už přímou účastí, udavačstvím, politickou příslušností, a nebo jen so-beckou netečností. Ti mladí, minulostí nezaujatí, se o tyto dědečky nezajímali, protože v nich nikdo tento zájem nevzbudil.

Je smutné, že se už nikdy o nich všechno nedozvíme. Dobrých 90 procent z nich je již na pravdě Boží a ti, kteří by o nich mohli svě-decky vydat, jsou tam s nimi.

Byli to bojovníci proti komunistu a oběti komunismu. Obě kategorie mají nesmírné zásluhy na pádu komunismu. Je však mezi nimi velký rozdíl. Oběti komunismu ukázaly a stále ukazují jeho zřetelnost, nelidskost a ďábelskost. Takovou obětí mohli být i generálové a důstojníci, kteří nikdy nevytáhli se svými armádami proti komunismu, nebo i takový Rudolf Slánský, který ve jménu komunistické strany likvidoval tak zvané nepřátele komunismu a pak ho jeho strana povýšila na šibenici, kterou on sám nechal postavit pro druhé. Naproti tomu, bojovníci proti komunismu byli a jsou lidé, kteří přesvědčení, že komunismus je nejfalešnější teorie, která se lidstvu před-

kládá k věření, postavená na nenávisti, lži, podvodu, teroru a vraždění, zasluhuje vy-mýcení z civilizované společnosti a proto se rozhodli proti komunismu bojovat, vystavit sami sebe v nebezpečí, přinášet oběti, aby jednou komunismus byl poražen. Přispět k jeho porážce někdy i za cenu obětování vlastního života. Mezi takové bojovníky proti komunismu patřil i prezident Ronald Reagan, velká část našich občanů, kteří uprchli do zahraničí a tam proti komunismu nepřestali bojovat (ni dnes, i když někteří, bohužel, domnívajíce se, že komunismus byl před 10 léty poražen, předčasně demobilizovali). A na domácím, horkém bojišti to byli lidé, kteří pocházeli ze všech vrstev obyvatelstva a dříve nebo později se octli v komunistických kriminálech a koncentracích, protože nestačili na dvoumilionovou přesilu registrovaných členů KSČ a dalších, nikde neregistrovaných, tisíců donašečů, udavačů a našeptávačů, u které v té době nabyla nouze.

Někteří bojovníci proti komunismu, ve svém odporu, si nenechali vnutit stejné formy boje, které používali komunisté. Nechtěli rozmnožovat utrpení a bolest, ani v řadách svých protivníků. Pomáhali, zachraňovali, usilovali o dobro i v těch nejtěžších podmínkách a konáním dobra chtěli zvítězit nad zlem. I když tomu mnozí nerozuměli a nechápavě nad nimi kroutili hlavou, nakonec zvítězili.

Dnes vyprávím o jednom z nich. Byl výjimkou, ale podobných výjimek, mezi půlmilionem politických vězňů a politicky pronásledovaných, bylo statisíce. A už se o nich toho mnoho nedozvíme. Proto k tomu jeho

jménu jsem připojil i další pravá jména lidí, z nichž většina už zemřela. Někteří však ještě žijí. Možná i ve vašem sousedství.

Jmenoval se Jaromír Hutař a byl ze Strážnice. Prožil jsem s ním a vedle něho celý svůj život. Dvakrát tak dlouho dobu, než jeho manželka a jeho děti. Naše osudy se proplétaly, někdy jsme byli na dlouhou dobu odloučení, ale vždy jsme o sobě věděli. A při každém setkání jsme si znovu uvědomovali, že on byl můj a já jeho nejbližší kamarád.

Svedly nás dohromady studie. Studovat na Vyšší ovocnicko-vinařské a zahradnické škole v Lednici jsme oba považovali za čest, vzhledem k pověsti školy, náplni studií, prostředí, ve kterém se škola nacházela, a rovněž i proto, že jsme byli první dva ročníky, ve kterých se poprvé v dějinách školy, vyučovalo česky. Setkali jsme se v jednom vagónu lednické lokálky, při první cestě do školy. Zaujal mě svou vtipností, veselým povídáním, slováckým nářečím. A když jsme si řekli, že oba jsme katoličtí skauti, měl jsem dojem, jako bychom se znali od narození. Školu jsme oba brali vážně. Ve volných chvílích jsme pořádali kulturní večírky, zábavy a plesy, zdobili sály. Vytvořili jsme kolem sebe přátelské ovzduší, vydávali školní časopis a nadělali jsme si hodně přátel ve městě i okolí. Jarýna, jak jsme mu říkali, měli všichni rádi pro jeho veselou povahu. Nezarmoutil nikoho a nikým se nenechal vyvést z míry.

Až přišel nešťastný únor 1948. Hned první den jsme zaznamenali, že dva z našich spolužáků, kteří se netajili svou příslušností ke komunistické straně, založili

Akční výbor jak na škole, tak ve městě, kde převážná část obyvatel patřila mezi tzv. zlatokopy a tvořili poměrně silnou místní organizaci komunistické strany. Uvedli do chodu dávno připravený plán na likvidaci případných odpůrců nového režimu. Sháněli možné spolupracovníky i mezi nestraníky, nebo vybranými jedinci z jiných stran. Tak se stalo, že jejich plán na zabení všeho, hlavně však písemného materiálu v kanceláři lidové a národně socialistické strany, se dostal až k našim uším. Ještě v noci na 26. února jsme se „vlu-pali“ do obou kanceláří a veškeré písemnosti i čisté papíry, knihy a seznamy, odnesli do kotelny školních skleníků a ještě v noci vše spálili. Při celé akci nám pomáhal náš spolužák Ruda Korda, který druhý den utekl za hranice a dnes žije v Jihoafrické republice. Komunistická garda, vedená lednickým esenbákem Suchýnou, druhý den ráno našla jen vypáčené dveře a prázdné kanceláře. Nikdo dodnes neví, kdo to tenkrát vyklidil, ale všichni byli rádi a vděční neznámým „pachatelům.“

My dva jsme si mysleli, že můžeme být užitečnější v republice, než za hranicemi. Začali jsme vydávat protikomunistické noviny – letáky, se skautským názvem LILKA., které pak naši přátelé při svých cestách vlakem rozhazovali v prostorách nádraží po celé republice. Navíc, jako znalí oblasti pohraničního pásma v okolí Poštorné a Vlatic, začali jsme vyhledávat osoby ohrožené zatýkáním nebo pronásledováním a nabídli jsme jim bezpečný přechod přes hranice a ruskou okupační zónou v severním Rakousku, až do amerického pásma ve Vídni. V tomto směru nám vydatně pomáhali bratři Josef Haar a Jan Malinkovič z Charvatské Nové Vsi, kteří ovládali perfektně němčinu a rakouský dialekt. Spolu s převáženými lidmi jsme posílali

tajné zprávy, většinou vojenského charakteru.

Celkem jsme převedli asi 25 až 30 osob, většinou politiků a vojáků. Škoda, že tenkrát už internování ministři P. Šrámek a P. Hála, se kterými jsme navázali kontakt, přesto že byli hlídáni dvěma estébáky, odmítli naši nabídku k jejich osvobození a bezpečnému převedení do americké zóny Vídne. Za to se nám povedlo přepravit dceru ministra Procházky a slavné žurnalistky Heleny Koželuhové – Martu, která při svém prvním pokusu o útek byla chycena a my ji přepravili za hranice ihned po jejím propuštění.

Všem těmto osobám jsme poskytli úkryt, stravu a zaplatili cestovné na rakouské železnici z vlastní kapsy.

Při jednom takovém přechodu jsem byl v Rakousku zatčen ruskou politickou policií NKVD a po čase eskortován zpět do republiky. Nic neprasklo a Jarýn se ujal vedení existující skupiny, která pokračovala v činnosti v mezích daných možnostmi.

Když se dozvěděli, že mě estébáci uložili do čermovického ústavu na izolaci, na nejtěžším oddělení, zahájili přípravu na moje osvobození. Navázali se mnou kontakt přes ošetřovatele Ladislava Loskota, který v den, kdy akce měla být provedena, vše oznámil estébákům. Tito už na kluky čekali a všechny je při akci pozatýkali. Bylo velkým štěstím, že se vše odehrálo bez střelení. Akce se zúčastnili snad dosud žijící Eduard Sedlář, Jaroslav Bastl a Láďa Šimecký a dnes už zesnuli Jan Pavlů, František Kudlička a Jarýn, kteří spolu s několika dalšími, byli později Státním soudem odsouzeni k vysokým trestům žaláře.

Po odsouzení byl Jarýn odvezen na Jáchymovsko do uranových dolů. Od spolupachatelů, kteří s ním přišli do styku, jsem se dozvěděl o jeho statečném chování, o jeho častém pobytu v korekci, která byla dalším kriminálem v kriminále, kde vězňo-

vé spávali na tvrdé podlaže, často betonové, bez příkrývek a dostávali jídlo jednou za tři dny a to ještě jen poloviční dávku normální vězeňské stravy. Všichni spoluvězňové si ho nesmírně vážili, právě pro jeho čestnost a spolehlivost, pro jeho nekompromisní vystupování a morální a psychologickou podporu. Říkali mu strýc ze Strážnice. A všichni na něj rádi vzpomínali.

Znovu jsme se spolu setkali na uranové šachtě Bytiz u Příbrami. Dělalí jsme spolu tesařinu v šachtě, na zajišťování výdřevy chodeb a nebezpečných míst, kde hrozily závaly uvolněnou horninou. Po skončení práce na šachtě a návratu do koncentráku jsme museli na povinnou brigádu na táboře. Byla to většinou těžká a neúčelná práce, jako převážení balvanů z jednoho konce koncentráku na druhý, čištění plevelů v ostřelovacím pásnu a pod. Vytvořili jsme malou skupinu skautů a mladých katolíků, abychom pomohli těm, kteří jsou slabí, staří, nemocní, kteří nestačí splnit normu a dostávají poloviční dávku stravy a také těm, kteří byli z trestu zavřeni do korekce. Podhrobávali jsme se večer pod ostnatými dráty, kterými byla korekce oplocena a házeli jsme malými okénky dovnitř potraviny a cigarety.

Jednoho dne, Jenda Ježek (zemřelý) přišel s nápadem, že bychom se těch zbytečných a vyčerpávajících brigád mohli zbavit, kdybychom postavili na táboře skleník a potom bychom mohli chodit na brigády do skleníku. K tomu ale potřebuje nás dva, zahradníky, kteří vědí, k čemu se takový skleník dá využít. Když jsme věc promysleli, myšlenka se nám zalíbila. Jenda zdaleka netušil všechny možnosti využití skleníku, které se zrodily v našich hlavách. Navrhli jsme mu, aby prosadil postavení skleníku mezi korekcí a velitelstvím, které bylo na druhé straně ostřelovacího pásma. Bachařům se to líbilo. Prý

nás budou mít pod kontrolou. Nám také, protože staré české přísloví praví: „Pod svícem bývá tma.“ Navíc nám to umožní snadnější a méně nebezpečné zásobování spoluvězňů v korekci. Už jsme plánovali kam umístíme pařeniště, aby nám práce v nich umožnila současně komunikovat s kamarády v korekci. Jenda Ježek skleník postavil a vybral si nás jako odborníky a dobrovolné brigádníky. Do této skupiny patřili (zemřeli) Jarýn, Jan Ježek, Václav Obadálka, Alois Roubal, Otta Procházka, Jirka Lubojacký, a stále ještě žijící Zdeněk Sekanina, Viktor Tmavský a Karel Procházka, Antonín Ondráček a já. Byli jsme osvobozeni od povinných brigád a mohli si vyžádat další pomocníky z povinných brigád. Muklové chodili rádi na brigády do skleníku. Mezi nimi jsme vybírali pro práci okolo pařenišť ty, kteří měli někoho v korekci, aby si mohli během brigády povědět o tom, co na ně prasklo, proč jsou v korekci, co je třeba zařídit a nebo se jen vzájemně povzbudit a popovídat si. Na oplocení korekce jsme pěstovali popínavé hrachory, které omezovaly viditelnost za oplocení korekce. A okopávali jsme zem, do které byly uloženy uvolněné dráty oplocení, které stačilo vytáhnout a zaháknout a měli jsme uvolněnou pohodlnou díru, kterou se dalo snadno prolézt za oplocení, naházet jídlo a cigarety do otevřených okének a rychle zmiznout z prostoru korekce. Spustit dráty a znovu je zahrábnout do země. Tento způsob nebyl prozrazen ani tehdy, když nás jednou Fulín, náčelník bachařů a celého koncentráku, osobně chytil při házení potravin do okének. Řekli jsme mu, že jsme přišli otevřenou brankou a tak nás poslal na dva týdny do korekce. Ani nezjistoval, který z bachařů nechal branku odemčenou.

Po celou dobu našeho pobytu na Bytizu, sloužili katoličtí kněží, naši spoluvězňové, tajně mše svaté. Bylo

jich tam s námi několik, já bych však rád vzpomněl P. Františka Pospíšila, jednoho z neaktivnějších. Odhalení aktivity kněze bylo trestáno dlouhodobým pobytem v korekci. Prostřednictvím některých civilních zaměstnanců na šachtě se nám podařilo získat misál a nezbytné bohoslužebné potřeby, včetně hostií a mešního vína, nebo aspoň hroznů, které mešní víno zastoupily. Mše svaté se sloužily tajně a rafinovaně. Kněz se většinou procházel sám, nebo usadil na mez ve vycházkovém prostoru a konal obřady. Muklové, kteří se mše svaté zúčastnili chodili v malých skupinkách mezi ostatními vězni na vycházce, kteří neměli ani tušení, ani podezření, co se v prostoru odehrává. Účastníci znali celou mši svatou zpaměti, každý z nich se pomodlil určitou část, takže dělali dojem, že mezi sebou povídají. Po proměňování předal kněz naší skupině drobné úločky svaté hostie zabalené v cigaretových papírech a my jsme je rozdávali přítomným na mši svaté, kteří nám dali smluvené znamení, že chtějí ke svatému přijímání. Po mši svaté Jarýn převzal od kněze misál a zbylé bohoslužebné potřeby a uložil do suchého prostoru ve skleníku. Skryš byla v parapetu pro pěstování amerických karafiátů, který měl dvojité dno, přístupné zespodu, nad topnou rourou, po odsunutí jednoho prkna. O této skryši nevěděl nikdo kromě nás dvou. Ani později, když jsme schovávačku rozšířili o bohatě zásobenou knihovnu s několika exempláři Písma svatého, s mystickou, filosofickou, náboženskou a jinou zakázanou literaturou, ilegálně propašovanou na lágr, nikdo jiný nevěděl, kde jsou knihy ukryty, přesto, že celá naše „skleníková“ skupina je ověřeným muklům půjčovala a od nich je odebírala. Ukládat nebo vytahovat jsme ji mohli jenom my dva. A tento systém fungoval až do roku 1962, kdy Jarýn byl propuštěn na amnestii.

Po několik roků jsme skleník, pod záminkou prodeje řezaných květů komunálnímu zahradnictví v Příbrami, používali k setkávání bratří Voláků, zaměstnanců příbramského zahradnictví, s jejich bratrancem, naším spoluvězněm a Jarýnovým přítelem. Ještě dnes JUDr. Volák na to rád vzpomíná, jak se nám podařilo přelstít náčelníka Fulína, pod jehož dohledem se taková setkání uskutečnila, aniž by odhalil k čemu ve skutečnosti sloužila.

O Jarýnovi by se dala napsat celá kniha, o tom komu udělal dobře a komu pomohl. Nedal by se však najít jediný případ, kdy někomu uškodil. A to ani nevědomky.

Na závěr vzpomínek na jeho pobyt v komunistických kriminálech bych chtěl vzpomenout jedné události, která zachránila život dobrému tuctu muklů.

Jednoho dne přišel starší tábora Franta Melichar a řekl nám, že odposlouchal na velitelství tábora, že se na neděli připravuje útek skupiny muklů, kterým stačí odkopat trochu země, aby se dostali z prvního patra šachty na povrch, v prostoru, který je mimo oplocení lágru a šachty. A že bachaři měli poradu, jak útek zlikvidovat. Byl dán rozkaz, že jakmile se objeví na povrchu, všechny je postřílet. Že by bylo dobré najít aspoň některé ze skupiny a varovat

je, aby od útoku upustili. Ale jak? Nikdo v našem okruhu neměl tušení kdo to může být. A to byl již pátek večer. Obrátil jsem se na Jarýna, aby podnikl co bude v jeho silách. Ještě ten večer Jarýn sehnal partu dobrých kluků, kteří se nechali od důlního mistra napsat na nedělní dobrovolnou šichtu. Pozorně sledovali spoluvězně, kteří s nimi fárali. Pak se přidali k vytypovaným jedincům u kterých zpozorovali, že si s sebou na šichtu berou větší zásobu jídla. Každý dobře napěchovaný chlebník se stal podezřelým. „Snad nechceš také utéct, že jdeš na šichtu tak napěchovaný?“ – ptali se podezřelého. „Čekají na vás a chtějí vás postřílet.“

Až se jeden svěřil, že patří k té skupině, nebyl už problém varovat ostatní a útek se nekonal. Krvavým jatкам bylo odzvoněno v hodině dvanácté.

Rád bych, abyste pochopili, kolik je v těchto několika stručných řádcích statečnosti, odhodlání a vytrvalosti, utopení a obětování, ale nejvíce ze všeho: LÁSKY. Lásky, která inspirovala druhé k následování.

Takový byl jeden z půlmilionu, jeden ze Strážnice. Svůj boj proti komunismu ukončil 25. února letošního roku, 52 roků - přesně na den - kdy jej zahájil. Bylo mu 72 roků. Byl můj věrný kamarád.

Milan Havlín, Canada

Něžná vzpomínka

*Čas všechny rány hojí,
jen na čas léku není...*

Před dvěma roky, 6. května 1998,
nás navždy opustil můj drahý manžel,
milovaný otec, dědeček a přítel

SÁVO ROKNIČ

Ve vzpomínkách žije stále s námi.

Věra Rokničová, manželka
Jana a David, děti
Alex, Ruby a Kane, vnoučata

Carolina

Z událostí v ČR
od 7. do 19.dubna 2000

Poslanci schválili smlouvu o majetkovém vypořádání se Slovenskem

Majetkové spory mezi Českou a Slovenskou republikou z dob dělení federace končí. Poslanci totiž 6.dubna schválili smlouvu, kterou loni v listopadu podepsali premiéři obou zemí Miloš Zeman a Mikuláš Dzurinda. Proti ratifikaci hlasovalo 16 poslanců (15 z Občanské demokratické strany a jeden z Unie svobody), kteří poukazovali na to, česká strana na dělení majetku prodělá. Dokument musí ještě odsouhlasit Senát.

Česká republika se ve smlouvě zavázala, že Slovensku odpustí dluh 25,8 mld. korun (pohledávka České národní banky u Slovenské národní banky, kterou ale Bratislava nikdy neuznala) a zároveň mu postoupí 4,5 tuny zlata v mincích, které byly v ČR zadržovány proti pohledávce. SR pak zaplatí symbolickou jednu korunu a převede České republice svůj podíl v Komerční bance. Fond národního majetku SR získá akcie Všeobecné úvěrové banky. Při této operaci ztratí Slovensko zhruba dvě miliardy korun.

Slovenský parlament ratifikoval smlouvu 1.února. Opozice, která s dokumentem nesouhlasí, se hlasování nezúčastnila.

Jakub Troníček

Poslanecká sněmovna odmítla zřízení Památníku doby nesvobody

Česko svůj památník nesvobody mít nebude. Poslanci totiž 5.dubna zamítli senátní návrh zákona, který vznik této instituce předpokládal. Památník doby nesvobody 1939 až 1989, jak

zní oficiální název, se měl věnovat odkazu obětí totalitních režimů z doby nacistické okupace a komunistického režimu.

O zamítnutí návrhu se postarali sociální demokraté, komunisté a část poslanců z ODS. Ti totiž kritizovali fakt, že zákon považuje za dobu nesvobody i roky 1945 až 1948. Pravicovým zákonodárcům se přijetí předlohy nepodařilo prosadit ani po návrhu, aby zákon jasně označil za dobu totality období mezi koncem září 1938 a začátkem května 1945 a mezi 25.únorem 1948 a 17.listopadem 1989.

Jakub Troníček

Amnesty International a CIA kritizovaly stav lidských práv v ČR

Rasové násilí a obchod se ženami jsou nejkřiklavější případy porušování lidských práv a lhostejnosti odpovědných úřadů v ČR, uvádějí zprávy Amnesty International a CIA.

AI kritizuje laxní až rasistický přístup policie i orgánů státní správy k násilí na romské menšině, a to ve své pravidelné zprávě Concerns in Europe, July-December 1999. Ta je přístupná na stránkách Publication Index na www.amnesty.org.

CIA zase ve své zprávě uvádí ČR jako jednu ze zemí, z nichž se do USA pašují ženy k nucené prostituci. Mluvčí Policie ČR však tuto zprávu zpochybnila a prohlásila ji za nevhodnou, neboť policie nemá žádné poznatky o takovémto druhu trestné činnosti.

Marek Uhlíř

V Praze se demonstrovalo proti MMF a Světové bance

Téměř tři sta lidí přišlo v neděli 16.dubna na Staroměstské náměstí demonstrovat proti Mezinárodnímu měnovému fondu a Světové bance. Shromáždění, které

Obvodní úřad pro Prahu 2 zakázal, provázelo celou dobu téměř dvojnásobné množství policistů. Po úvodních projevech se demonstranti váhavě vydali na pochod městem. Na Václavském náměstí Ivo Bělohoubek z Iniciativy proti ekonomické globalizaci akci ukončil: "Sbalte transparenty a rozejděte se. Děkuji vám, doufám, že příště se sejdem ve větším počtu.

Ve chvíli, kdy se dav rozcházel, však došlo ke střetu s policií, která začala některé demonstranty bez udání důvodu legitimovat. "Z podchodu metra Můstek se ozývalo sténání a výkřiky. Schody byly zahrazeny hradbou policistů, nikdo nemohl dolů," popisuje zřejmě nejdramatičtější okamžiky demonstrace reportér Caroliny Marek Uhlíř. "Dole předtím zatklí nějaké lidi, viděl jsem policistu v civilu, jak kroutí asi sedmnáctileté dívce ruce za zády. Měla je spoutané železky, tekly jí slzy, křičela bolestí a tajně ji tlačil obličejem na zed'. Trvalo to asi pět minut, pak ji odvedli do antonu," pokračuje Uhlíř. Své jednání tajný policista zdůvodnil tím, že dívka neměla doklady.

Policisté legitimovali dohromady 65 lidí. Šest z nich odvezli na policejní stanici, kde se někteří z nich rozhodli podat oznámení pro přestupek proti shromažďovacímu právu. Podle mluvčí policie Evy Brožové je ale policie s nedělním zásahem spokojená. Nakonec ani členové pořádající Iniciativy proti ekonomické globalizaci se svou radostí netají. "Shromáždění splnilo náš cíl, kterým je upozornit na problémy spojené s Mezinárodním měnovým fondem a Světovou bankou," řekl pro MF DNES Ivo Bělohoubek.

Jan Vedral ml.

Městský soud v Praze začal projednávat daňový únik ODS

V pondělí 17.dubna začal

soudní proces s bývalým místopředsedou Občanské demokratické strany Liborem Novákem. Obžaloba ho viní z krácení daně, čehož se měl dopustit tím, že sponzorské dary rozepsal na více dárců. V ČR se tak poprvé dostal před soud případ spjatý s financováním politické strany. Aféra ODS s falešnými sponzory vedla v prosinci 1997 k pádu kabinetu Václava Klause a k předčasným volbám.

V roce 1995 dostala ODS mj. dva sponzorské dary ve výši 15 milionů korun a Libor Novák, jenž se tehdy staral o stranické finance, měl rozepsáním částek na více dárců připravit stát na daních o půl milionu až milion korun. Prvních 7,5 milionu korun shodně rozdělil mezi fiktivní donátory - mrtvého Maďara Lajose Bácsa a nic netušícího obyvatele Mauritie Radžíva M. Sinhu. Částka přitom pocházela od bývalého tenisty a spolumajitele společnosti Moravia Steel Milana Šrejbra, zájemce o privatizaci Třineckých železáren. Donace druhých 7,5 milionu korun se ještě nevysvětlila. Novák měl uvést jako dárci čtyři podnikatele z Ústí nad Labem, ale peníze přišly údajně z konta Jarmily Mlejnkové, manželky bývalého fotbalisty Sparty Miroslava Mlejnků.

Podvod vyšel najevo na podzim 1997 a v prosinci 1998 byl Novák pražským státním zastupitelstvím obžalován z daňového úniku. Dnes se hájí tím, že pouze podepisoval, co mu bylo předkládáno, zatímco obžaloba trvá na tom, že si měl ověřit, co podepisuje. Předseda senátu Městského soudu v Praze Michal Hodoušek plánuje, že rozsudek bude vyneseno za devět dní. Svědčit mají jak současné špičky ODS, např. předseda Václav Klaus či místopředseda Miroslav Macek, tak bývalí funkcionáři, např. Josef Zieleniec, který byl místopředsedou ODS a ministrem zahraničí v Klausových vládách. Celkem má

být vyslechnuto třicet svědků.

Darina Johanidesová

Poslanecká sněmovna schválila novelu zákoníku práce

Poslanci 18.dubna schválili rozsáhlou vládní novelu zákoníku práce. Posiluje postavení zaměstnanců - prodlužuje základní dovolenou ze současných tří na čtyři týdny, stanoví limity přesčasů a ukládá zaměstnavatelům povinnost projednávat hromadné propouštění se zástupci zaměstnanců. Novinkou je i právo na rodičovskou dovolenou až do tří let věku dítěte, kterou si budou moci brát i muži. Normu, která by měla vstoupit v platnost 1.ledna 2001, posoudí ještě Senát a prezident.

Předlohu podpořilo 122 ze 181 přítomných poslanců, proti byl klub Občanské demokratické strany, který ji označil za ohrožení konkurenceschopnosti ekonomiky a nebezpečí pro podniky. "Je nepochybné, že tato novela zákoníku práce zvýší administrativní zátěž v podnicích, což zejména v podnicích menších a středních bude znamenat zvýšení velmi citelné," řekl před hlasováním předseda klubu ODS Vlastimil Tlustý. Firma má podle předlohy povinnost nechat zaměstnance naléhnout do účetních dokladů i obchodních smluv. Chybí ovšem odkaz na povinnost mlčenlivosti, což byla jedna z hlavních námitek ODS. Podle ministra práce a sociálních věcí Vladimíra Špidly novela otevírá cestu do EU a vytváří obyčejné civilizované právní vztahy hodné 20.století. Názory ODS na sociální politiku označil za anachronické.

Ondřej Malý

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hodin večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, IL.-2414 S.61st Ave.

Ze Slovenska Belgie a Lucembursko zavedly víza pro Slovensko

Belgické království rozhodlo ve čtvrtek 6.dubna o zavedení dočasné vízové povinnosti pro občany Slovenska s platností od 13.dubna. Důvodem je neúměrně zvýšený počet žadatelů o azyl (převážně z řad romských obyvatel). Belgické úřady zaznamenaly v lednu 54, v únoru 70, v březnu 191 žádostí a během prvních tří dnů dubna jich přišlo 51. Podle slov belgického ministra vnitra Antoina Bequesnea bude vízová povinnost zrušena po trvalém snížení přílivu žadatelů o azyl.

Lucembursko se 20.dubna stává sedmou evropskou zemí, která Slovákům zavádí vízovou povinnost. Tuto informaci potvrdil šéf pasového a vízového oddělení ministerstva zahraničí v Lucemburku Bernard Bach. Dosud si slovenští občané museli opatřit víza pro cesty do Velké Británie, Irska, Finska, Dánska, Norska a Belgie.

Lucembursko víza nezavádí z důvodu velkého počtu žadatelů o politický azyl, což se stalo podnětem ve všech ostatních zemích, ale ze solidarity se sousední Belgií, jež tuto povinnost zavedla 13.dubna. Belgie, Lucembursko a Holandsko mají historicky nejstarší azylovou politiku. Holandsko zatím vízovou povinností Slovensku nehrozí, ale bedlivě sleduje počet žádostí o azyl.

Veronika Hankusová
Andrea Slovákova

Slovenská vláda zůstává ve svém úřadě

Po hlasování parlamentu o vyslovení důvěry vládě 13.dubna zůstávají ministerský předseda Mikuláš Dzurinda i jeho kabinet ve svých funkcích. Návrh na

odvolání premiéra podala opozice, k níž se zcela nečekaně připojil i předseda parlamentu a vládní Strany demokratické levice Jozef Migaš.

Nedůvěru vládě vyslovilo 60 poslanců ze 141 hlasujících, proti bylo 72 a 9 se zdrželo hlasování. Aby byl kabinet odvolán, je podle ústavy třeba nejméně nadpoloviční většiny 150členné sněmovny - tedy nejméně 76 hlasů. Premiér se bezprostředně po hlasování vyjádřil, že je i nadále ochoten spolupracovat ve vládě s Migašovou SDĽ.

V rozpravě před hlasováním označili opoziční poslanci Dzurindovu politiku za příčinu hospodářského a sociálního úpadku země. Sergej Kozlík z HZDS podle Práva prohlásil: "Pan Dzurinda na svou funkci zjevně nestačí a Slovensko je ve velké krizi. Premiér neplní své předvolební sliby a tím podvedl občany Slovenska." Dodal ještě, že současný kabinet není připravený na zvládnutí ekonomických a sociálních problémů, mezi nimiž zvláště zdůraznil dvacetiprocentní nezaměstnanost, pokles průmyslové výroby nebo snížení zahraničních investic.

Podle Dzurindy je však Slovensko na dobré cestě: "Nyní máme šanci na začlenění do vyspělého světa. Za návrhem na mé odvolání je zřetelná snaha odvrátit pozornost od strachu lidra opozice před zákonem." Ve čtvrtek 20.dubna ráno vnikla policejní jednotka rychlého nasazení do vily ex-premiéra Mečiara a zadržela ho. Vypovídat má o údajně nezákonných výplatách odměn členům svého kabinetu.

Veronika Hankusová

Ekonomika

Jmenován nový šéf Komerční banky

Téměř po dvouměsíčním provizoriu v řízení Komerční banky (KB) zveřejnil ministr financí Pavel

Mertlík jméno jejího nového šéfa. Od 19.dubna je jím šestatřicetiletý Radovan Vávra, dosavadní člen představenstva pražské pobočky Citybank. Ve funkci generálního ředitele a předsedy představenstva nahradí Jana Kollerta. Ten musel odstoupit v souvislosti s pochybným úvěrováním rakouské společnosti B.C.L. Trading.

Nový ředitel přichází z velké zahraniční banky, což kladně hodnotí odborné kruhy. Ze Citybank má zkušenosti s úvěrováním malých a středních podniků. Oceňuje se také jeho jasné a přímé jednání, schopnost získat přirozený respekt a nadchnout pro věc ostatní spolupracovníky. Vávra prozatím odmítl upřesnit své první kroky v KB. Oznámil pouze, že se rád bude aktivně podílet na výběru nových členů nejvyššího vedení poslední české polostátní banky. Změny v managementu totiž nekončí. Podle Mertlíkova záměru mají představenstvo KB opustit dva členové.

Vláda schválila další investiční pobídky

Pokračování v úspěšném projektu investičních pobídek oznámil ministr průmyslu a obchodu Miroslav Grégr. Vláda schválila podporu pro investice 29 společností v ČR již ve výši přes 2 miliardy dolarů. Jak minulý týden uvedl Grégr pro ČTK, znamená to v budoucnosti vytvoření více než 14,5 tisíce pracovních míst.

Pobídky se týkají například s.r.o. Autobaterie Česká Lípa, která se chystá rozšířit výrobu investicí 18,4 mil. USD během pěti let. K podobnému kroku se připravují také Kostecké uzeniny, které chtějí investovat 11 mil. a vytvořit 550 pracovních míst. Neúspěšný byl naopak projekt Mařra, a. s. na stavbu tiskárny v Praze a Olomouci.

O investice v ČR se zajímá také největší výrobce počítačových čipů Intel Cor-

poration. O projektu jednal s představiteli Intelu ministr zahraničí Jan Kavan v rámci pětidenní návštěvy Kalifornie v minulém týdnu. Američané by chtěli na český trh vstoupit prostřednictvím kapitálové účasti a poskytování know-how. Dříve se hovořilo o stavbě továrny na čipy "na zelené louce". Ve hře je několik středoevropských států, ČR přitahuje svými investičními pobídkami.

Propad české koruny

Až na 38,50 Kč za 1 USD se 18.dubna ráno propadl kurz české koruny. Během klidného úterního obchodování mírně posílil a zakončil na 38,33 Kč za USD. Vůči euru kurz naopak mírně zpevnil. Poté, co centrální banka intervenovala za oslabení koruny, se drží nad hladinou 36 Kč/EUR. Úterní obchodování začínalo na úrovni 36,45 Kč/EUR a končilo hodnotou 36,36 Kč/EUR.

Luboš Kratochvíl

Kurzovní lístek České národní banky

(platný od 20. 4. 2000)

EUR, 1.....	36.335
Belgie, 100.....	90.072
Francie, 1.....	5.539
Itálie, 1000.....	18.765
Rakousko, 1.....	2.641
SRN, 1.....	18.578
Kanada, 1.....	25.952
Slovensko, 100.....	87.464
USA, 1.....	38.381

Kultura

Pomáda přichází dobýt Prahu

Tento slogan provází pražské představení světoznámého muzikálu Pomáda (Grease), jehož původními autory jsou Jim Jacobs a Warren Casey. Českou Pomádu lze zhlédnout od prosince 1999, kdy zde měla premiéru, každý den kromě pondělí v pražském divadle Pyramida na Výstavišti v Holešovicích.

Do scény, jejímž autorem je Michael Klang, jsou přímo zabudovány reklamy sponzorů. Během představení ale tento neobvyklý prvek neruší, protože pestrá loga firem korespondují s celkovou pestrostí zpracování, s kostýmy či s doplňky. Mezi nimi nechybí ani Cadillac, tolik typický pro dobu, kdy se Pomáda odehrává. Překlad Adama Nováka a české texty Eduarda Krečmera nepůsobí násilně, jak by se mohli někteří příznivci americké filmové Pomády obávat, naopak chvílemi se lze nad vtipnými výrazy dobře pobavit. Pražské představení upoutá každého, kdo má rád rokenrolovou muziku, tanec a prostředí mladých lidí, středoškoláků. Pomáda ale není zdaleka jediný muzikál, který by v Praze přitahoval diváky. V současné době se hraje také Hamlet, což je počín populárního českého zpěváka Janka Ledeckého, který je autorem hudby i textu. K dalším nejvýraznějším patří Evita či My Fair Lady. V minulých letech se v Praze hrálo několik veleúspěšných muzikálových představení - například Dracula, Hair (Vlasy) nebo Jesus Christ Superstar. Jesus neboli Ježíš, jak byl a stále je muzikál režiséra Petra Novotného nazýván, má na kontě několik rekordů. Hrál se od 22.7.1994 do 28.6.1998, což znamená 1288 repríz. Takové číslo nemá v dějinách českého divadla obdoby. Divácký rekord byl 147 zhlédnutých představení. Celkově Ježíše vidělo více než 850 000 diváků. Českým muzikálovým trhákem byl také Dracula. Při jeho tvorbě se sešli Karel Svoboda (hudba), Zdeněk Borovec a Richard Hes (text a libreto), Jozef Bednárík (režie) a mnozí další. Premiéře 3.října 1995 předcházely nepřijemnosti. Hlavní hrdina Daniel Landa se zranil při autonehodě, a tak se premiérovým Draculou stal do té doby neznámý Daniel Hůlka, kterého tato

Pokračování na str.14

Carolina

Pokračování ze str. 13

role vynesla mezi hvězdy české hudební scény. Domácí hudební krajinou zatřásl i hit Jsi můj pán (ústřední melodie muzikálu), který byl v podání Lucie Bílé vydán na CD a obsazoval první místa českých hitparád. Zda podobné nezapomenutelné události a písničky přinesou i další muzikály, je zatím otázkou. Již teď je ale jisté, že v budoucnu bude muzikálová scéna obohacena o další - připravuji se například Johanka z Arku, která bude mít premiéru 31. března, Hrabě Monte Christo, Fantom cirkusu či Kladivo na čarodějnice.

Petra Kováčová

Letošní ročník Festivalu spisovatelů je věnován Jaroslavu Seifertovi

V neděli 9.dubna byl zahájen desátý ročník Festivalu spisovatelů Praha. Stejně jako v minulých letech i letos mají diváci možnost navštívit autorská čtení, diskusní večery a autogramiády předních světových autorů, mj. Williama Styrona, Susan Sontagové, Margaret Atwoodové, Iana McEwana či Josefa Škvoreckého. S mottem "Však nekrásnější ze všech bohů je Láska" vzdávají pořadatelé hold Jaroslavu Seifertovi, který by letos oslavil 99. narozeniny a který jako jediný český spisovatel obdržel v roce 1984 Nobelovu cenu za literaturu. Seifertova poezie naplnila i program prvního večera ve Viole.

Organizátoři festivalu opět vyhradili každý den jiné literární tradici. Návštěvníci se mohou setkat se současnou americkou, britskou, kanadskou a fečkovou literaturou. Českou republiku reprezentují Michal Ajvaz, Petr Borkovec a Petr Odillo Stradický ze Strdic. Mimo to se představí izraelský spi-

sovatel Aharon Appelfeld, jemuž aktuálně vychází kniha Sebeklam, a čínský básník žijící v USA Bei Dao.

Jeden z partnerů festivalu, britský list The Guardian, uspořádal 10.dubna debatní fórum s názvem Hledání svobodnější Evropy, jehož se zúčastnili editor Alan Rusbridger a přední redaktori listu Hugo Young, Jonathan Freedland, John Vidal a další.

Pavel Novotný

Nonstop čtení Josefa Škvoreckého

V neděli 9.dubna odpoledne přednesl spisovatel Josef Škvorecký v pražském evangelickém kostele U Salvátora několik úryvků ze své tvorby. Po něm ke stolku v apsidě chrámu usedl pražský primátor Jan Kasl a přečetl kapitolu ze Zbabelek, spisovatelka Eva Kantůrková přidala pasáž ze Sedmírámmenného svícnu. Tak začalo čtení z díla Josefa Škvoreckého a jeho manželky Zdeny Salivarové, při kterém se známí i neznámí lidé střídali se svými příspěvky nepřetržitě do středního odpoledne (celkem 72 hodin).

Jiří Stivín proložil Škvoreckého text saxofonovými sóly, Jana Koubková blues četla i zpívala, Emil Viklický zahrál na klavír.

Tok čtených vět přerušila jen svatba člena pořadající Jazzové sekce. Farář salvátorského sboru Svatopluk Karásek oddával, Josef Škvorecký se obřadu zúčastnil jako svědek.

Čtení doprovázela výstava knih českého exilového nakladatelství Sixty-Eight Publishers, které manželé

Škvorečti založili a vedli. Happening Nonstop Škvorecký navazuje na nonstop čtení Lawrence Ferlinghettiho, které se zde konalo v roce 1998, a loňské čtení z díla Alexandra Solženicyna.

Jan Skála

Sport

Zemřel

František Šťastný

V sobotu 8.dubna navždy odešel František Šťastný, legenda československého motocyklového sportu. Během své bohaté kariéry čtyřikrát vyhrál mistrovství světa a osmdesátkrát stanul na stupních vítězů Velkých cen a jiných mezinárodních závodů. Spolu s Karlem Lopraisem (nejúspěšnější český účastník Rallye Paříž-Dakar) se stal vítězem ankety o českého automobilového a motocyklového závodníka století, vyhlášené Autoklubem České republiky. Šťastný zemřel ve věku 72 let na selhání srdce.

Jágr nejlepší v NHL

Útočník Pittsburghu Jaromír Jágr již počtvrté získal Cenu Arta Rosse pro nejproduktivnějšího hráče NHL. V 63 zápasech získal 96 bodů za 42 gólů a 54 asistencí a předstihl svého největšího soupeře, Pavla Bureho, o dva body. Potěšen byl i Roman Turek, brankář St. Louis Blues, protože spolu se svým náhradníkem McLennanem získal Cenu Williama M. Jenningse, určenou pro dvojici gólmánů, která v základní části inkasuje nejméně branek.

Jaroslav Sauer

Napřesrok půjde do Evropy šest českých klubů...

Z bodů, které nasbíraly Sparta a Slavia v evropských pohárech, bude v sezoně 2001/02 živo šest českých klubů. Víc než třetina ligy. V žebříčku koeficientů se totiž Česko vyšvihlo na osmé místo a "do světa" může vyslat o dva týmy víc než dosud. Bráno podle současné ligové tabulky, mezi elitu nahlédnou tito: Slavia. Jako mistr jde přímo do Ligy mistrů, Sparta do jejího třetího předkola. Další tři v pořadí - Drnovice, Bohemians a Teplice - míří do úvodního kola Poháru UEFA, stejně jako vítěz domácího poháru. Tam se letos bije ještě osm mužstev, mezi nimi i dvě druholigová - Ratíškovice a Plzeň. Ale! Nikdo nezaručí, že UEFA podmínky pro účast v pohárech nezmění. Udělala to již mnohokrát. Jisté je jedno. V létě vpluje

do evropských soutěží česká čtveřice. Mistr, Slavia, nebo Sparta, do základní skupiny Ligy mistrů, vicemistr do posledního předkola, vítěz poháru do prvního kola Poháru UEFA, třetí z ligy, nejspíš Drnovice, do jeho předkola. Šest českých klubů v evropských pohárech. To zní dobře, nemyslíte? Týmy vyrazí "ven", nasbírají zkušenosti. Jenže - Česko má jen dva kvalitní kluby, Spartu a Slavii. Ostatní se neprosadí. Dá se čekat, že je vřelá sokové vymetou v prvních kolech, a tím se zhroutí i těžce vydobytý koeficient. Český fotbal bude za pár let zase na svém, do Evropy půjde v menším počtu. Šance to ale je. Měřit se s kvalitními soupeři ze zahraničí fotbalistům jen prospěje. Bude je to motivovat k lepším výkonům a třeba se objeví nové talenty. Český fotbal možná utrpí pár šrámů, až se v pohárech představí Blšany, Bohemians a spol., ale fakticky nic neztratí.

Martin Moravec

Navštívíte letos Prahu?

PENSION „U CISTERCIÁKŮ“

na Malé Straně se o Vás pečlivě postará.

K dispozici jsou pokoje pro jednotlivce či dvojice s ledničkou, televizí a koupelnou.

Dovoz z ruzyňského letiště Vám zařídí majitelka pensionu.

Alena Paterová

Plaská 8

150 00 Praha 5

P.O. Box 96

Phone: 0114202/90001500

Fax: 0114202/90001497

VAŠE PŘÍŠTÍ POTŘEBNÁ PŮJČKA

je na dosah ruky!

Sahněte po telefonu a volejte :

1-800-604-BANK

O půjčku na koupi auta, na opravu či přestavbu domu, k získání "Golden Credit Line" či jakýkoliv druh osobní půjčky lze u nás vyřídit telefonicky. Stačí nám zavolat. My jsme připraveni Vám posloužit.

Citizens Bank

Citizens Banking Corporation

Member
FDIC

NEW ENGLAND INN

Restaurace s českou kuchyní

6855-59 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634

For more information call
Tel. (773) 685-7155

Výzkum mozku a náboženská výchova

Mozek novorozeněte má k dispozici více než 100 miliard neuronů, to znamená: má přibližně tolik nervových buněk jako naše mléčná dráha hvězd. Čeho se kojenci ještě nedostává, je dostatečný počet »propojení«, která mozek potřebuje pro své funkce smyslového vnímání, řeči a myšlení.

V průběhu prvních deseti let prochází mozek celou řadou mimořádných změn. Brzy po narození začíná v rytmickém ohňostroji elektrických aktivit vyladovat svou fyzikální strukturu. Stává se tak schopný koordinovat tisíce svalů, jimiž tělo disponuje, a rozličné systémy, cca 100 miliard mozkových buněk a bilion spojů mezi nimi; jediné pokud všechny tyto části spolupracují, může se postupně vyvíjet vědomí, rozum, paměť a řeč.

Kojenec starý osm měsíců je v určitém smyslu na vrcholu své mozkové aktivity. Má k dispozici více než trilion (1 000 bilionů) synapsí (spojení mezi nervovými buňkami). V průběhu dalších let tento počet postupně klesá; když je dítěti 10 let, polovina z nich odumře a zůstane jich asi 500 bilionů, které pak vydrží větší část zbytku života. Vzniká tak mozek, který, pokud jde o emoce a city, je v dobrém i špatném smyslu zcela jedinečný.

Vědě se mezitím podařilo dokázat, že mozek reaguje na podněty z prostředí v době, kdy podléhá fyzikálnímu a chemickému změně. Tuto nesmírnou přizpůsobovací schopnost nazýváme plasticita. Podle míry duševních podnětů tyto synapse přicházejí a odcházejí, vytvářejí se, regenerují nebo opět uvadají. Čeho je mozek schopen, závisí jednoznačně na tom, jak dalece je nebo není používán. Jestliže okolí odejme dítěti stimulaci, mozek dítěte tím trpí. U dětí, se kterými se

málo rozmlouvá nebo hraje, kterých se málo dotýkáme a málo je chováme, vyvine se o 20–30 % menší mozek, než je v daném věku obvyklé. Naopak děti, které mohou vyrůstat v láskyplné, komunikativní a podněcující rodině, mohou mít až o 25 % synapsí více, než je průměr u stejně starých dětí.

Tyto nové pohledy na vývoj mozku mají hluboké důsledky pro rodiče i politiky a posilují názor na nevhodnost svěřovat děti ve věku do 3 let do společné péče v kolektivech, jako jsou jesle a domovy. Existuje totiž něco jako pevný časový plán pro vývoj mozku a první rok života je tím nejdůležitějším. V tomto období se vytvářejí základy pro myšlení, řeč, vzory chování, nadání a jiné charakteristiky. V tomto období se dítě učí uspokojovat své elementární potřeby nasycením, vztahu, něžnosti, sebe-pojetím a vlastněním, nebo se mu v tomto uspokojování brání způsobem, který vede k duševní abnormalitě. Ve věku dvou let spotřebovává mozek dítěte dvakrát větší látkovou výměnu než mozek dospělého člověka. Ve věku tří let nese již zanedbávané dítě nebo dítě, s nímž se špatně nakládá, hluboké stopy ve své emocionálnosti, které je možno jen velmi obtížně odstranit, pokud dítě nezůstane poznamenáno na celý život.

Jinými slovy: všechny raně dětské zkušenosti, ať jsou jakéhokoliv druhu, kladné nebo záporné, poznamenávají mozek jako horká pečeť vtisknutá do měkkého vosku.

Co jistě dětský mozek »propojí«, jsou opakované zkušenosti. Pokaždé, když se dítě pokouší dotknout nějakého svůdného předmětu, když se podívá intenzivně do nějakého obličej, když slyší ukolébavku, prolétají mozkem intenzivní elektrické impulzy a zapojují

okruhy, které jsou tak přesně spojeny jako sílikonové čipy našich počítačů. Výsledkem jsou milníky chování, které pak rodiče buďto znovu a znovu potěší nebo udiví.

Kolem čtvrtého měsíce se začínají vyladovat ta spojení, která jsou využívána pro vnímání hloubky a vidění do dálky. Kolem 12. měsíce jsou připravena řečová centra mozku produkovat to, co je největším momentem raného dětství: první slovo, které odstartuje vývoj řeči. Citlivá fáze pro vytvoření větné syntaxe končí v období kolem pátého až šestého roku, kdy pro tvorbu slovní zásoby jsou takřka neomezené. Schopnost naučit se bez přízvuku hovořit druhou řečí je největší v prvním desetiletí života.

Mezi desátým rokem věku a dospíváním probíhá v mozku velká změna v rovnováze synapsí. Slabší jsou bez milosti odstraněny a z ostatních zůstávají jen ty, které jsou posilovány opakovanými zkušenostmi z předchozích let. Na konci dospívání, kolem 18. roku věku, má mozek již podstatně menší schopnost formace, ale má zato větší sílu. Jaké důsledky můžeme vyvodit z těchto výsledků pro náboženskou výchovu dětí?

Pro malé dítě mají otec a matka úlohu být zástupci Boha. Obraz Boha je u člověka až do dospělosti (a někdy po celý život) určován charakteristickými rysy jeho vychovatelů: jsou dobrotní, odpouštějící, spolehliví ve své lásce? Nebo jsou přehnaně nároční, úzkostliví, chladní a tvrdí? Může dítě vůči nim rozvíjet pocity vděčnosti a poslušnosti, aby bylo později vůči Bohu poslušné a vděčné, nebo se v něm rozvíjí spíše strach a obrana?

Důležité předpoklady pozitivního obrazu Boha se tedy utvářejí v »teplém hnízdě«, které dítě zažívá v nejranější době života. Jen tak se může rozvíjet základní důvěra vůči životu a později schopnost prožívat

vztah k nejvyšším instancím nikoliv jako k nebezpečným a nevypočitatelným, nebo dokonce zlým. Čím bezpečněji se dítě cítí ve své rodině, tím dříve bude moci rozvíjet smysl pro biblické příběhy, které mu můžeme nabídnout vyprávěním nebo předčítáním, a tím spíše bude schopno účastnit se společné modlitby, bohoslužeb a jiných náboženských rituálů (délkou přiměřených věku dítěte).

To však má smysl jediné tehdy, když děti mohou prožívat, že hodnoty, které jsou jim přibližovány, prožívá rodina ve svém každodenním životě, že rodiče se k sobě navzájem chovají s úctou a ohledem a osvědčují vůči jiným lidem běžně a samozřejmě soucitný a milosrdný postoj. Jestliže však zažijí své vychovatele v každodenním životě jako bezcitné a bez lásky, nepřinese výchova k náboženským formám v jejich životě žádný užitek, nýbrž bude v nich vyvolávat odpor ke »křesťanské bigotnosti« a později se zcela od víry odvrátí.

Je také nepřiměřené používat jako výchovného prostředku odstrašující představy jako peklo, zavržení, očištění. U citlivých dětí to může vyvolat těžké úzkosti, duševní šoky a následně poruchy chování. Také přehnané moralizování, které chce předčasně vnutit dítěti nějaké ctnosti, je falešné. Malé děti ještě nejsou schopny být bezpodmínečně poddajné a štedré. Jestliže se takové chování vyžaduje s velkou přísností a dítě je

nuceno ve jménu víry k mnohému odříkání, docílí se snad potlačení pudů (někdy za cenu úzkostlivého svědomí a strachu před přísným Bohem – soudcem), nikoli však radostného a svobodného křesťanského prožívání víry.

Náboženská výchova spočívá v podstatě v těchto krocích:

- * pohroužení dítěte do láskyplné, duševně oslovující rodiny, které probouzí základy důvěry, zvidavost a základní kladnou pohodu;
- * všeobecné uvádění dítěte do náboženských rituálů a tradic (vždy s mírou a v malých krocích);
- * předkládání vlastního životního příkladu spolu s připraveností ke smířování a odpouštění, v dobrých vzájemných vztazích a pokojných postojích. Jako základní pravidlo platí: Všechno v pravý čas a v pravé míře.

Když jsou děti tímto způsobem uvedeny do víry, může v průběhu puberty dojít k tomu, že mladý člověk prožije fázi pochybování o víře (aby si našel svou vlastní cestu); ale rodiče mohou dále doufat, že dali svému dítěti dobrý základ, který není »postaven na písku«, a že v bouřích života, které dříve nebo později přijdou, budou mu tyto základy spolu s Boží milostí dostatečnou oporou a že nesejde na scestí.

Světlo 8/2000

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance since 1879

1-216-341-0444

Chicago Representatives

Loretta Moravec

1-708-484-3162

Elizabeth Trodden

1-708-484-3162

Mary Ann Mahoney, Pres.
Elsie Malec, Sec. Treas.

ČESKOSLOVENSKO

AMERICKÁ

PULHODINKA

řídí

JERRY JIRÁK

každé

úterý, středu a čtvrtek

v 9:30 P.M.

na radiové stanici

WCEV 1450 A.M.

VOICE OF THE NATION

LVIV THEOLOGICAL ACADEMY

ЛВІВСЬКА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ

Ukrainian Catholic Education Foundation 2247 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622

Dear Brothers and Sisters
in Christ,

For nearly 50 years, Catholics in Ukraine suffered a merciless persecution at the hands of a Godless communist regime. At the end of WWII, the Soviets occupied all of Ukraine. To gain control of Ukrainian society, Stalin abolished the Ukrainian Catholic Church.

On 11 April 1946, all of the bishops were arrested. Most of them subsequently died in prison or Siberian concentration camps. Countless other priests and faithful were arrested, exiled, and executed.

For nearly 50 years, the communists claimed the Ukrainian Catholic Church did not exist!

Despite brutal suppression, Church life continued "underground". A few young men found a way to become Catholic priests in secret. Masses were held in private homes or in secluded forests...

Through those terrible years of bloodshed and suffering, American Catholics never forgot their brothers and sisters in the Soviet Union. Everyday, priests and faithful prayed together for the conversion of the communists and the liberation of their subject peoples.

Today, these prayers are being answered! Catholics in Ukraine are no longer in hiding. Ukraine is FREE and Ukrainian Catholics again have a FREE Church!

There is still much work to be done. A FREE Ukraine needs good priests to lead the faithful in the 21st century. But seminaries are in very bad condition. Unfortunately, the Church in Ukraine cannot support its own seminarians, and parents have no more money than the students them-

selves.

The city of Lviv is the heart of the Catholic Church in Ukraine. The seminary there was confiscated and never returned. The building they are forced to use at present is falling off the walls and ceiling. The seminary gets so cold in the winter that students and teachers wear coats and scarves-inside! Four students share one bedroom and one desk.

For 50 years Ukrainian Catholics suffered and American Catholics couldn't help, but now can help...

Now is the opportunity to make a real difference to Catholics in Ukraine. The Church has been given a piece of land for the seminary, but there is no building.

We must build the seminary!

The estimated cost to build the seminary is about 3 million dollars. In the United States, it would cost up to 5 or 10 times that amount to build a seminary. But in Ukraine, every dollar really goes a long way.

The difference this seminary will make is beyond measure:

* Over 5 million Catholics in Ukraine have gone without pastoral care for nearly 50 years. Seminarians and priests will bring Christ back to the daily lives of the Ukrainian people.

* Seminarians are forming groups with young lay men and women to re-evangelize eastern Ukraine, where communism and atheism are strongest.

* Seminarians and priests will ensure the future of the Catholic Church in Ukraine, and they will help build a free, democratic society following the example of John Paul II.

In Ukraine there are many prayerful and enthusiastic seminarians. They desperately want to share their faith in Christ with people all over their country, but they need your help. **Can I count on your contribution for Catholics in Ukraine?**

Pope John Paul II has encouraged Western Catholics to contribute both resources and services to rebuild the Church in Eastern Europe. We have accomplished a lot already, but there is much more to be done. Please be part of this historic opportunity and respond to the Holy Father's request.

Sincerely yours in Christ,
Prof. Jeffrey Wills

Never a dull moment

Charles Malina is a founding member of Chicago's own Cantores Minores at St. Wenceslaus Parish (N. Monticello). He is also singing in the acclaimed new Lyric Opera Production of Bizet's "Carmen", now through March 18. The 10-year-old has played violin for four years, studying with the concertmaster of the Oak Park - River Forest Symphony. Charles and his family attend St. John Cantius Church (N. Carpenter) and while he's always been home-schooled, he is prez of the Riverside Naturalists 4-H Club, studies Czech at the Masaryk School in Cicero and loves the Redwall and Harry Potter books.

The Catholic New World

Czech Radio Schedule for the Cleveland Area

Sundays 11.00 a.m. - noon
WRMR 850 AM
Host Joe Kocub

Sundays 1.05 - 2.00 p.m.
WERE 1300 AM
Host Joe Kocub

"Go Into the Whole World!" The 50-minute Czech video,

featuring the ordination of Bishop Peter Esterka, has now been dubbed in English and is available for \$ 19.95 plus \$5.00 handling and mailing. Please order by sending this form, with check or money order made out to NAPCCC, to Dr. Joan Timmerman, College of Saint Catharine, Mailbox # 4240, Saint Paul, MN 55105.

#Copies _____ English _____ Czech _____

Send to: Name _____

Address _____

City, State, Zip _____